កិច្ចព្រមព្រៀង

រវាង

រាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

និង

រដ្ឋាភិបាលនៃសាធារណរដ្ឋប្រជាមានិតចិន

ស្តីពីការចៀសវាងការយកពន្ធត្រួតគ្នា និង

ការបង្ការការកិបកេងបន្លំពន្ធពាក់ព័ន្ធនឹងពន្ធលើប្រាក់ចំណូល

<u>កំណត់សម្គាល់</u>

កិច្ចព្រមព្រៀងនេះត្រូវបានចុះហត្ថលេខានៅថ្ងៃទី១៣ ខែតុលា ឆ្នាំ២០១៦
ប្រកាសឱ្យប្រើនៅថ្ងៃទី០៩ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០១៧

ក្នុងគោលបំណងឈានទៅសម្រេចកិច្ចព្រមព្រៀងស្តីពីការចៀសវាងការយកពន្ធត្រួតគ្នា និងការបង្ការការគេចពន្ធទាក់ព័ន្ធនឹងពន្ធលើប្រាក់ចំណូល រាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា និងរដ្ឋាភិបាលនៃសាធារណរដ្ឋប្រជាមានិតចិនបានព្រមព្រៀង ដូចតទៅ÷

មាត្រា ១
វិសាលភាពលើបុគ្គល

កិច្ចព្រមព្រៀងនេះ ត្រូវអនុវត្តចំពោះបុគ្គលដែលជានិវាសនជននៃរដ្ឋមួយ ឬរដ្ឋទាំងពីរ ដែលជាភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀង។

មាត្រា ២
វិសាលភាពនៃពន្ធ

១- កិច្ចព្រមព្រៀងនេះ ត្រូវអនុវត្តចំពោះបណ្តាពន្ធលើប្រាក់ចំណូលដែលកំណត់ដោយរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀង ឬអាជ្ញាធរមូលដ្ឋាននៃរដ្ឋនោះ ដោយមិនផ្តោតលើវិធាននៃការកំណត់ពន្ធទាំងនោះ។

២- ពន្ធលើប្រាក់ចំណូលសំដៅដល់បណ្តាពន្ធដែលត្រូវបានកំណត់លើចំណូលសរុប ឬចំណែក នៃចំណូល រួមបញ្ចូលទាំងបណ្តាពន្ធលើចំណេញដែលសម្រេចបានមកពីការលក់ ឬផ្ទេរចលនឬអចលនទ្រព្យ និងបណ្តាពន្ធលើប្រាក់ឈ្នួល ឬប្រាក់បៀវត្សសរុបដែលទូទាត់ដោយសហគ្រាស។

៣- កិច្ចព្រមព្រៀងនេះ ត្រូវអនុវត្តចំពោះបណ្តាប្រភេទពន្ធ ដូចខាងក្រោម÷

ក. សម្រាប់កម្ពុជា÷

(i) ពន្ធលើប្រាក់ចំណេញ រួមបញ្ចូលទាំងពន្ធកាត់ទុក ពន្ធអប្បបរមា ពន្ធលើប្រាក់ចំណេញបន្ថែមលើការបែងចែកភាគលាភ និងពន្ធលើចំណេញមូលធន

(ii) ពន្ធលើប្រាក់បៀវត្ស

គ្មានបញ្ញត្តិណាមួយនៃកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ អាចរារាំងដល់ការអនុវត្តពន្ធអប្បបរមា

(តទៅនេះហៅកាត់ថា “ពន្ធរបស់កម្ពុជា”) និង

ខ. សម្រាប់ចិន÷

(i) ពន្ធលើចំណូលរូបវន្តបុគ្គល

(ii) ពន្ធលើចំណូលសហគ្រាស

(តទៅនេះហៅកាត់ថា “ពន្ធរបស់ចិន”)។

៤- កិច្ចព្រមព្រៀងនេះ ត្រូវអនុវត្តផងដែរចំពោះប្រភេទពន្ធណាដែលមានចរិតលក្ខណៈដូចគ្នាសុទ្ធសាធ ឬប្រហាក់ប្រហែលគ្នា ដែលបានដាក់ឱ្យអនុវត្តក្រោយកាលបរិច្ឆេទ នៃការចុះហត្ថលេខាលើកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ

ដោយបន្ថែម ឬជំនួសឱ្យប្រភេទពន្ធជាធរមាន។ អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចនៃរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងនីមួយៗ ត្រូវជូនដំណឹងគ្នាទៅវិញទៅមកនូវរាល់ការធ្វើវិសោធនកម្មសំខាន់ៗលើច្បាប់ស្តីពីសារពើពន្ធរបស់ខ្លួន។

មាត្រា ៣
និយមន័យទូទៅ

១- សម្រាប់គោលដៅនៃកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ វៀរលែងតែមានបរិបទដែលតម្រូវឱ្យមានអត្ថន័យផ្សេង÷

ក. ពាក្យ “រដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀង” សំដៅដល់ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ឬសាធារណរដ្ឋប្រជាមានិតចិន តាមតម្រូវការនៃបរិបទ។

ខ. ពាក្យ “កម្ពុជា” សំដៅដល់ដែនអធិបតេយ្យភាពនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា និងតំបន់សមុទ្រ ដែលរួមមាន ខ្ពង់រាបបាតសមុទ្រ និងស្រទាប់ដីក្រោមបាតសមុទ្រ ដែលជាប់នឹងដែនសមុទ្រខាងក្រៅ និងដែនអាកាស ហើយដែលព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាអនុវត្តសិទ្ធិអធិបតេយ្យភាព ឬយុត្តាធិការ ដោយអនុលោមតាមច្បាប់អន្តរជាតិ។

គ. ពាក្យ “ចិន” សំដៅដល់សាធារណរដ្ឋប្រជាមានិតចិន និងនៅពេលដែលត្រូវប្រើក្នុងបរិបទភូមិសាស្ត្រ មានន័យថាដែនអធិបតេយ្យភាពនៃសាធារណរដ្ឋប្រជាមានិតចិន រួមបញ្ចូលសមុទ្រដែនដីដែលពាក់ព័ន្ធនឹងការអនុវត្តច្បាប់ពន្ធដាររបស់ចិន និងតំបន់នៅក្រៅសមុទ្រដែនដី ដែលសាធារណរដ្ឋប្រជាមានិតចិនមានសិទ្ធិអធិបតេយ្យ ឬយុត្តាធិការ សម្រាប់ការស្វែងរុករក និងធ្វើអាជីវកម្មធនធានធម្មជាតិក្នុងបាតសមុទ្រ និងដីក្រោមបាតសមុទ្រ និងធនធានក្នុងទឹកដែលស្ថិតនៅលើខ្ពង់រាបបាតសមុទ្រ ដោយអនុលោមតាមច្បាប់អន្តរជាតិ និងច្បាប់ក្នុងស្រុក។

ឃ. ពាក្យ “បុគ្គល” រួមបញ្ចូលរូបវន្តបុគ្គល ក្រុមហ៊ុន និងបុគ្គលដទៃទៀត។

ង. ពាក្យ “ក្រុមហ៊ុន” សំដៅដល់នីតិបុគ្គល ឬអង្គភាពណាមួយដែលត្រូវបានចាត់ទុកជានីតិបុគ្គលសម្រាប់គោលដៅពន្ធ។

ច. ពាក្យ “សហគ្រាសនៃរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាង” និង “សហគ្រាសនៃរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាងទៀត” សំដៅដល់សហគ្រាសដែលប្រកបអាជីវកម្មដោយនិវាសនជនរបស់រដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាង និងសហគ្រាសដែលប្រកបអាជីវកម្មដោយនិវាសជនរបស់រដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាងទៀត។

ឆ. ពាក្យ “ចរាចរណ៍អន្តរជាតិ” សំដៅដល់ការដឹកជញ្ជូនតាមនាវា ឬយន្តហោះ ដែលធ្វើប្រតិបត្តិការដោយសហគ្រាសនៃរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាង លើកលែងតែក្នុងករណីនាវា ឬយន្តហោះធ្វើប្រតិបត្តិការ នៅក្នុងរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងតែម្ខាងប៉ុណ្ណោះ។

ជ. ពាក្យ “អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច” សំដៅដល់÷

(i) ក្នុងករណីកម្ពុជា÷ រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ ឬតំណាងពេញសិទ្ធិរបស់ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ និង

(ii) ក្នុងករណីចិន÷ ក្រសួងរដ្ឋបាលសារពើពន្ធ ឬតំណាងពេញសិទ្ធិរបស់ក្រសួងរដ្ឋបាលសារពើពន្ធ។

ឈ. ពាក្យ “ជនជាតិ” នៃរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀង សំដៅដល់÷

(i) រូបវន្តបុគ្គលទាំងឡាយដែលមានសញ្ជាតិរបស់រដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀង និង

(ii) នីតិបុគ្គល ក្រុមហ៊ុនសហកម្មសិទ្ធិ ឬសមាគមទាំងឡាយណា ដែលត្រូវបានបង្កើតឡើងអនុលោមតាមច្បាប់ជាធរមាននៅក្នុងរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀង។

២- ចំពោះការអនុវត្តកិច្ចព្រមព្រៀងដោយរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាង ក្នុងពេលដែលពាក្យណាមួយមិនបានកំណត់និយមន័យនៅក្នុងកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ ពាក្យនោះត្រូវមានន័យដូចដែលមានចែងក្នុងច្បាប់របស់រដ្ឋនោះ សម្រាប់គោលដៅយកពន្ធដែលស្របតាមកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ វៀរលែងតែមានបរិបទតម្រូវឱ្យមានអត្ថន័យផ្សេង។ និយមន័យនៃពាក្យណាមួយដែលមានចែងក្នុងច្បាប់ស្តីពីសារពើពន្ធរបស់រដ្ឋនោះ ត្រូវមានវិសាលភាពគ្របដណ្តប់លើនិយមន័យដែលមានចែង ក្នុងច្បាប់ដទៃទៀតរបស់រដ្ឋនោះ។

មាត្រា ៤
និវាសនជន

១- សម្រាប់គោលដៅនៃកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ ពាក្យ “និវាសនជននៃរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀង” សំដៅដល់បុគ្គលណាមួយ ដែលជាប់ពន្ធនៅក្រោមច្បាប់របស់រដ្ឋនោះ ដោយសារមានលំនៅដ្ឋាន និវាសនដ្ឋាន ទីកន្លែងចុះបញ្ជីរបស់ក្រុមហ៊ុន ទីកន្លែងសម្រាប់ការសម្រេចចិត្តសំខាន់ៗរបស់ក្រុមប្រឹក្សាភិបាលលើកិច្ចការធុរកិច្ច ទីកន្លែងសម្រាប់ធ្វើការងារគ្រប់គ្រង ទីកន្លែងប្រកបអាជីវកម្មជាគោលដើម ឬលក្ខណវិនិច្ឆ័យផ្សេងទៀតដែលមានភាពប្រហាក់ប្រហែល ដោយរួមបញ្ចូលផងដែរទាំងរដ្ឋនោះ និងអាជ្ញាធរមូលដ្ឋាននៃរដ្ឋនោះ។ ក៏ប៉ុន្តែពាក្យនេះមិនរួមបញ្ចូលបុគ្គលណាដែលជាប់ពន្ធនៅក្នុងរដ្ឋនោះ ដែលពាក់ព័ន្ធតែប្រាក់ចំណូលពីប្រភពដែលស្ថិតនៅក្នុងរដ្ឋនោះទេ។

២- យោងតាមបញ្ញត្តិនៃកថាខណ្ឌ១ ក្នុងករណីដែលបុគ្គលម្នាក់ជានិវាសនជននៃរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងទាំងពីរ ស្ថានភាពរបស់បុគ្គលនោះ ត្រូវបានកំណត់ដូចខាងក្រោម÷

ក. បុគ្គលនោះត្រូវបានចាត់ទុកជានិវាសនជនរបស់រដ្ឋម្ខាងប៉ុណ្ណោះ ដែលបុគ្គលនោះមានលំនៅដ្ឋានអចិន្ត្រៃយ៍នៅក្នុងរដ្ឋនោះ។ ប្រសិនបើបុគ្គលនោះមានលំនៅដ្ឋានអចិន្ត្រៃយ៍នៅក្នុងរដ្ឋទាំងពីរ បុគ្គលនោះត្រូវចាត់ទុកជានិវាសនជនតែក្នុងរដ្ឋមួយ ដែលមានទំនាក់ទំនងផ្ទាល់ខ្លួន និងសេដ្ឋកិច្ចជិតស្និទ្ធជាង (មូលដ្ឋានផលប្រយោជន៍សំខាន់)។

ខ. ប្រសិនបើពុំអាចកំណត់រដ្ឋដែលបុគ្គលនោះមានមូលដ្ឋានផលប្រយោជន៍សំខាន់ៗបាន ឬបុគ្គលនោះគ្មានលំនៅដ្ឋានអចិន្ត្រៃយ៍សម្រាប់ស្នាក់នៅក្នុងរដ្ឋណាមួយ បុគ្គលនោះត្រូវចាត់ទុកជានិវាសនជនតែក្នុងរដ្ឋម្ខាង ដែលបុគ្គលនោះមានកន្លែងស្នាក់នៅជាទម្លាប់។

គ. ប្រសិនបើបុគ្គលនោះមាន ឬគ្មានកន្លែងស្នាក់នៅជាទម្លាប់នៅក្នុងរដ្ឋទាំងពីរ បុគ្គលនោះត្រូវចាត់ទុកជានិវាសនជនតែក្នុងរដ្ឋម្ខាង ដែលបុគ្គលនោះមានសញ្ជាតិ។

ឃ. ប្រសិនបើបុគ្គលនោះជា ឬពុំមែនជាជនជាតិនៃរដ្ឋទាំងពីរ អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចនៃរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងទាំងពីរ ត្រូវដោះស្រាយបញ្ហាតាមរយៈការព្រមព្រៀងគ្នាទៅវិញទៅមក។

៣- យោងតាមបញ្ញត្តិនៃកថាខណ្ឌ១ ក្នុងករណីបុគ្គលដែលមិនមែនជារូបវន្តបុគ្គល ជានិវាសនជននៃរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងទាំងពីរ អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចនៃរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងទាំងពីរ ត្រូវដោះស្រាយបញ្ហាតាមរយៈការព្រមព្រៀងទៅវិញទៅមក។

មាត្រា ៥
គ្រឹះស្ថានអចិន្ត្រៃយ៍

១- សម្រាប់គោលដៅនៃកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ ពាក្យ "គ្រឹះស្ថានអចិន្ត្រៃយ៍" សំដៅដល់ទីកន្លែងប្រកបអាជីវកម្មជាប់លាប់ ដែលសហគ្រាសដំណើរការប្រកបអាជីវកម្មទាំងស្រុង ឬផ្នែកណាមួយនៃអាជីវកម្ម។

២- ពាក្យ "គ្រឹះស្ថានអចិន្ត្រៃយ៍" មានជាអាទិ៍÷

ក. ទីកន្លែងសម្រាប់ធ្វើការងារគ្រប់គ្រង

ខ. សាខារបស់សហគ្រាសបរទេស

គ. ការិយាល័យ

ឃ. រោងចក្រ

ង. រោងជាង

ច. ឃ្លាំង

ឆ. ទីតាំងរុករករ៉ែ អណ្តូងប្រេងកាត ឬឧស្ម័នធម្មជាតិ ទីតាំងវាយយកថ្ម ឬទីតាំងយកធនធានធម្មជាតិផ្សេងៗ និង

ជ. កសិដ្ឋាន ឬកន្លែងដាំដុះ (ចំការ)។

៣- ពាក្យ "គ្រឹះស្ថានអចិន្ត្រៃយ៍" ក៏រួមបញ្ចូលផងដែរ÷

ក. ការដ្ឋានសំណង់អគារ គម្រោងសាងសង់ឬគម្រោងបង្គុំឬដំឡើង ឬសកម្មភាពតាមដានពិនិត្យដែលជាប់ទាក់ទិននឹងទីតាំងឬគម្រោងទាំងនោះ ក៏ប៉ុន្តែលុះត្រាការដ្ឋាន ឬគម្រោង ឬសកម្មភាពទាំងនោះ មានរយៈពេលលើសពី ០៩ខែ។

ខ. ប្រតិបត្តិការឧបករណ៍ធុនធ្ងន់ នៅក្នុងរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាងទៀតសម្រាប់ការស្វែងរុករក ឬការធ្វើអាជីវកម្មធនធានធម្មជាតិ សម្រាប់មួយលើក ឬច្រើនលើក ដែលមានរយៈពេលសរុបលើសពី ៩០ថ្ងៃ ក្នុងអំឡុងពេល ១២ខែ ណាមួយ។

៤- ទោះបីជាមានបញ្ញត្តិខាងលើនៃមាត្រានេះក៏ដោយ ពាក្យ"គ្រឹះស្ថានអចិន្ត្រៃយ៍" មិនត្រូវបានចាត់ទុកថារាប់បញ្ចូល÷

ក. ការប្រើប្រាស់នូវទីតាំងសម្រាប់តែគោលដៅក្នុងការស្តុកទុក ការតាំងបង្ហាញ ឬការបញ្ជូនទំនិញ ឬផលិតផល ដែលជាកម្មសិទ្ធិរបស់សហគ្រាស

ខ. ការថែទាំទំនិញក្នុងស្តុក ឬផលិតផល ដែលជាកម្មសិទ្ធិរបស់សហគ្រាស សម្រាប់តែគោលដៅក្នុងការស្តុកទុក ការតាំងបង្ហាញ ឬការបញ្ជូន

គ. ការថែទាំទំនិញក្នុងស្តុក ឬផលិតផល ដែលជាកម្មសិទ្ធិរបស់សហគ្រាស សម្រាប់តែគោលដៅក្នុងការកែច្នៃដោយសហគ្រាសដទៃទៀត

ឃ. ការរក្សាទីកន្លែងប្រកបអាជីវកម្មជាប់លាប់ សម្រាប់តែគោលដៅក្នុងការទិញទំនិញ ឬផលិតផល ឬការប្រមូលព័ត៌មានសម្រាប់សហគ្រាស

ង. ការរក្សាទីកន្លែងប្រកបអាជីវកម្មជាប់លាប់ សម្រាប់តែគោលដៅនៃសកម្មភាពផ្សេងទៀតរបស់សហគ្រាសដែលមានចរិតលក្ខណៈត្រៀមបម្រុងទុក ឬបន្ទាប់បន្សំ និង

ច. ការរក្សាទីកន្លែងប្រកបអាជីវកម្មជាប់លាប់ សម្រាប់តែសកម្មភាពរួមផ្សំគ្នាណាមួយ នៃសកម្មភាពដែលមានចែងក្នុងវាក្យខណ្ឌ (ក) ដល់ (ង) ក្នុងលក្ខខណ្ឌដែលសកម្មភាពទាំងមូលរបស់ទីកន្លែងប្រកបអាជីវកម្មជាប់លាប់ដែលជាលទ្ធផលនៃការរួមផ្សំគ្នានេះ មានចរិតលក្ខណៈត្រៀមបម្រុងទុក ឬបន្ទាប់បន្សំ។

៥- ទោះបីជាមានបញ្ញត្តិក្នុងកថាខណ្ឌ១ និង២ ក៏ដោយ បុគ្គល (ក្រៅពីភ្នាក់ងារមានលក្ខណៈឯករាជ្យដែលកថាខណ្ឌ៦ អនុវត្ត) បំពេញសកម្មភាពនៅក្នុងរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាង ក្នុងនាមសហគ្រាសមួយនៃរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាងទៀត សហគ្រាសនោះត្រូវបានចាត់ទុកថាមានគ្រឹះស្ថានអចិន្ត្រៃយ៍ក្នុងរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាងដែលបានលើកឡើងពីខាងដើម ចំពោះបណ្ដាសកម្មភាពដែលធ្វើឡើងក្នុងនាមសហគ្រាសក្នុងករណីដែលបុគ្គលនោះ÷

- ក. មាន និងអនុវត្តសិទ្ធិជាប្រចាំលើការចុះកិច្ចសន្យាក្នុងនាមសហគ្រាសនៅក្នុងរដ្ឋនោះ វៀរលែងតែសកម្មភាពទាំងនោះត្រូវបានកំណត់ដូចមានចែងក្នុងកថាខណ្ឌ៤ ខាងលើ ទោះបីសកម្មភាពនោះ ធ្វើឡើងតាមរយៈទីកន្លែងប្រកបអាជីវកម្មជាប់លាប់ក៏ដោយ ទីកន្លែងប្រកបអាជីវកម្មជាប់លាប់នោះ មិនត្រូវបានចាត់ទុកថាជាគ្រឹះស្ថានអចិន្ត្រៃយ៍ក្រោមបញ្ញត្តិនៃកថាខណ្ឌ៤ នោះឡើយ ឬ
- ខ. ពុំមានសិទ្ធិក្នុងការចុះកិច្ចសន្យា ប៉ុន្តែ ថែរក្សាស្តុកទំនិញឬផលិតផលជាប្រចាំ នៅក្នុងរដ្ឋខាងដើមដែលតែងតែបញ្ជូនទំនិញ ឬផលិតផលក្នុងនាមសហគ្រាសជាទៀងទាត់។

៦- សហគ្រាសនៃរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាង មិនត្រូវចាត់ទុកថាមានគ្រឹះស្ថានអចិន្ត្រៃយ៍នៅក្នុងរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាងទៀត ដោយគ្រាន់តែប្រកបអាជីវកម្មក្នុងរដ្ឋម្ខាងទៀតនោះ តាមរយៈឈ្មួញកណ្ដាលភ្នាក់ងារកម្រៃជើងសារទូទៅ ឬភ្នាក់ងារដទៃទៀតដែលមានលក្ខណៈឯករាជ្យ ក្នុងលក្ខខណ្ឌដែលបុគ្គលទាំងនោះ បំពេញសកម្មភាពដែលជាដំណើរការប្រក្រតីនៃអាជីវកម្មរបស់ខ្លួនប៉ុណ្ណោះ។

៧- ក្នុងករណីដែលក្រុមហ៊ុនជានិវាសនជននៃរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាង គ្រប់គ្រង ឬត្រូវបានគ្រប់គ្រងដោយក្រុមហ៊ុនដែលជានិវាសនជននៃរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាងទៀត ឬដែលប្រកបអាជីវកម្មនៅក្នុងរដ្ឋម្ខាងទៀតនោះ (ទោះបីជាតាមរយៈគ្រឹះស្ថានអចិន្ត្រៃយ៍ ឬមិនមែនតាមរយៈគ្រឹះស្ថានអចិន្ត្រៃយ៍) មិនត្រូវចាត់ទុកក្រុមហ៊ុនណាមួយ ជាគ្រឹះស្ថានអចិន្ត្រៃយ៍នៃក្រុមហ៊ុនណាមួយទៀតឡើយ។

មាត្រា ៦
ប្រាក់ចំណូលពីអចលនទ្រព្យ

១- ប្រាក់ចំណូលដែលទទួលបានដោយនិវាសនជននៃរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាង ពីអចលនទ្រព្យ (រួមបញ្ចូលទាំងប្រាក់ចំណូលពីកសិកម្ម ឬរុក្ខាប្រមាញ់) ដែលស្ថិតនៅក្នុងរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាងទៀត អាចត្រូវជាប់ពន្ធនៅក្នុងរដ្ឋម្ខាងទៀតនោះ។

២-	ពាក្យ "អចលនទ្រព្យ" ត្រូវមានន័យដូចមានចែងក្នុងច្បាប់នៃរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងដែលអចលនទ្រព្យនោះស្ថិតនៅ។ ក្នុងករណីណាក៏ដោយ ពាក្យនេះត្រូវរួមបញ្ចូលផងដែរនូវទ្រព្យបន្ទាប់បន្សំនៃអចលនទ្រព្យ បសុសត្វ និងឧបករណ៍ប្រើប្រាស់នៅក្នុងកសិកម្មនិងរុក្ខាប្រមាញ់ សិទ្ធិដែលស្ថិតនៅក្រោមបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់ទូទៅដែលទាក់ទិននឹងទ្រព្យសម្បត្តិដែលបង្កើតចំណូល សិទ្ធិប្រើប្រាស់និងអាស្រ័យផលលើអចលនទ្រព្យ និងសិទ្ធិទទួលបានការទូទាត់ក្នុងចំនួនជាក់លាក់ ឬប្រែប្រួលតាមលទ្ធផលជាក់ស្តែងសម្រាប់ការប្រកបអាជីវកម្ម ឬសិទ្ធិប្រកបអាជីវកម្មលើជម្រករ៉ែ ប្រភពធនធានរ៉ែ និងធនធានធម្មជាតិផ្សេងទៀត។ នាវា ទូក និងយន្តហោះ មិនត្រូវចាត់ទុកជាអចលនទ្រព្យឡើយ។

៣-	បញ្ញត្តិក្នុងកថាខណ្ឌ១ ត្រូវអនុវត្តផងដែរចំពោះប្រាក់ចំណូលដែលទទួលបានពីការប្រើប្រាស់ផ្ទាល់ ការជួល ឬការប្រើប្រាស់ក្នុងរូបភាពផ្សេងទៀតនៃអចលនទ្រព្យ។

៤-	បញ្ញត្តិក្នុងកថាខណ្ឌ១ និង៣ ត្រូវអនុវត្តផងដែរចំពោះប្រាក់ចំណូលពីអចលនទ្រព្យរបស់សហគ្រាស និងចំពោះប្រាក់ចំណូលពីអចលនទ្រព្យដែលបានប្រើប្រាស់សម្រាប់បំពេញសេវាបុគ្គលឯករាជ្យ។

មាត្រា ៧
ប្រាក់ចំណេញអាជីវកម្ម

១-	ប្រាក់ចំណេញរបស់សហគ្រាសនៃរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាង ត្រូវជាប់ពន្ធតែក្នុងរដ្ឋនោះប៉ុណ្ណោះ វៀរលែងតែសហគ្រាសនោះ ប្រកបអាជីវកម្មក្នុងរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាងទៀត តាមរយៈគ្រឹះស្ថានអចិន្ត្រៃយ៍ដែលស្ថិតនៅក្នុងរដ្ឋម្ខាងទៀតនោះ។ ក្នុងករណីដែលសហគ្រាសនោះប្រកបអាជីវកម្មដូចបានរៀបរាប់ខាងលើ ប្រាក់ចំណេញរបស់សហគ្រាស អាចជាប់ពន្ធនៅក្នុងរដ្ឋម្ខាងទៀតនោះ លើតែប្រាក់ចំណេញណាដែលសម្រេចបានពីគ្រឹះស្ថានអចិន្ត្រៃយ៍នោះប៉ុណ្ណោះ។

២-	សម្រាប់គោលដៅបញ្ញត្តិនៃកថាខណ្ឌ៣ ក្នុងករណីសហគ្រាសនៃរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាងប្រកបអាជីវកម្មនៅក្នុងរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាងទៀត តាមរយៈគ្រឹះស្ថានអចិន្ត្រៃយ៍ដែលស្ថិតនៅក្នុងរដ្ឋម្ខាងទៀតនោះ ប្រាក់ចំណេញដែលកើតពីគ្រឹះស្ថានអចិន្ត្រៃយ៍នៅក្នុងរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងនីមួយៗ ត្រូវបានកំណត់ដូចប្រាក់ចំណេញនៃសហគ្រាសផ្សេងទៀត និងដាច់ដោយឡែកពីគ្នា ដែលមានសកម្មភាពអាជីវកម្មដូច ឬប្រហាក់ប្រហែលគ្នា ក្រោមលក្ខខណ្ឌដូច ឬប្រហាក់ប្រហែលគ្នា ដែលមានសកម្មភាពអាជីវកម្មឯករាជ្យទាំងស្រុងពីសហគ្រាសដែលមានគ្រឹះស្ថានអចិន្ត្រៃយ៍នោះ។

៣- ក្នុងការកំណត់ប្រាក់ចំណេញរបស់គ្រឹះស្ថានអចិន្ត្រៃយ៍ ត្រូវអនុញ្ញាតឱ្យកាត់កងរាល់ចំណាយទាំងអស់ដែលកើតឡើងសម្រាប់គោលបំណងអាជីវកម្មរបស់គ្រឹះស្ថានអចិន្ត្រៃយ៍នោះ រួមបញ្ចូលទាំងចំណាយសម្រាប់ប្រតិបត្តិការ និងរដ្ឋបាលទូទៅដែលកើតឡើងនៅក្នុងរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងដែលគ្រឹះស្ថានអចិន្ត្រៃយ៍ស្ថិតនៅ ឬនៅកន្លែងផ្សេងទៀត។

៤- សម្រាប់គោលដៅនៃបណ្តាកថាខណ្ឌខាងលើនេះ ការកំណត់ប្រាក់ចំណេញដែលសម្រេចបានដោយគ្រឹះស្ថានអចិន្ត្រៃយ៍ ត្រូវប្រើប្រាស់វិធានដូចគ្នាពីមួយឆ្នាំទៅមួយឆ្នាំ។ ការអនុវត្តផ្ទុយពីនេះ អាចប្រព្រឹត្តទៅបាន លុះត្រាតែមានហេតុផលសមរម្យ និងគ្រប់គ្រាន់។

៥- ក្នុងករណីដែលប្រាក់ចំណេញរួមបញ្ចូលទាំងប្រភេទប្រាក់ចំណូលផ្សេងៗ ដែលបានចែងដាច់ដោយឡែកនៅក្នុងមាត្រាផ្សេងទៀតនៃកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ បញ្ញត្តិរបស់មាត្រាទាំងនោះមិនត្រូវបានគ្របដណ្តប់ ដោយបញ្ញត្តិនៃមាត្រានេះទេ។

មាត្រា ៨
ការដឹកជញ្ជូនតាមនាវា និងយន្តហោះ

១- ប្រាក់ចំណេញពីប្រតិបត្តិការនៃយន្តហោះក្នុងចរាចរណ៍អន្តរជាតិ ដោយសហគ្រាសនៃរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀង ត្រូវជាប់ពន្ធនៅក្នុងរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងនោះតែប៉ុណ្ណោះ។

២- ប្រាក់ចំណេញដែលទទួលបានដោយសហគ្រាសនៃរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀង ពីប្រតិបត្តិការនៃនាវាក្នុងចរាចរណ៍អន្តរជាតិ ឬការដឹកជញ្ជូនដោយទូកតាមទន្លេ អាចជាប់ពន្ធនៅក្នុងរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាងទៀត ប៉ុន្តែការកំណត់ពន្ធនៅក្នុងរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាងទៀតនោះ ត្រូវកាត់បន្ថយ ៥០ ភាគរយ។

៣- បញ្ញត្តិក្នុងកថាខណ្ឌ១ និង២ ត្រូវអនុវត្តផងដែរចំពោះប្រាក់ចំណេញពីការចូលរួមជាក្រុម ឬចង្កោមអាជីវកម្មរួមគ្នា ឬទីភ្នាក់ងារប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិ។

មាត្រា ៩
សហគ្រាសដែលមានការទាក់ទងគ្នា

១- ក្នុងករណី៖

ក. សហគ្រាសនៃរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាង ចូលរួមដោយផ្ទាល់ ឬដោយប្រយោលក្នុងការចាត់ចែង ការគ្រប់គ្រង ឬមានដើមទុននៅក្នុងសហគ្រាសនៃរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាងទៀត ឬ

ខ. បុគ្គលតែមួយ ចូលរួមដោយផ្ទាល់ ឬដោយប្រយោលក្នុងការចាត់ចែង ការគ្រប់គ្រង ឬមានដើមទុននៅក្នុងសហគ្រាសនៃរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាងនិងសហគ្រាសនៃរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាងទៀត

ហើយនៅក្នុងករណីមួយណាក៏ដោយ លក្ខខណ្ឌត្រូវបានធ្វើឡើង ឬកំណត់ រវាងសហគ្រាសទាំងពីរ នៅក្នុងទំនាក់ទំនងផ្នែកពាណិជ្ជកម្ម ឬផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុ ដែលខុសគ្នាពីលក្ខខណ្ឌដែលត្រូវបានធ្វើឡើងរវាងបណ្តាសហគ្រាសឯករាជ្យ ដូចនេះ ប្រាក់ចំណេញដែលអាចត្រូវបង្ករដោយសហគ្រាសណាមួយ នៅក្នុងចំណោមសហគ្រាសដែលមានទំនាក់ទំនងទាំងនោះ ប៉ុន្តែពុំត្រូវបង្ករជាប្រាក់ចំណេញដោយហេតុផលនៃបណ្តាលក្ខខណ្ឌខាងលើ ប្រាក់ចំណេញនោះក៏អាចត្រូវរាប់បញ្ចូលជាប្រាក់ចំណេញរបស់សហគ្រាសនោះ និងត្រូវជាប់ពន្ធស្របតាមនីតិវិធីនៃរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀង។

២- ក្នុងករណីរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាង រាប់បញ្ចូលប្រាក់ចំណេញរបស់សហគ្រាសនៃរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាងទៀតទៅក្នុងប្រាក់ចំណេញរបស់សហគ្រាសនៃរដ្ឋភាគីដំបូង ហើយបានយកពន្ធទៅតាមនីតិវិធីជាធរមាន ដែលប្រាក់ចំណេញដែលបានរាប់បញ្ចូលនោះ ត្រូវបានយកពន្ធរួចហើយដោយរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាងទៀត ហើយប្រាក់ចំណេញដែលដាក់បញ្ចូលនោះ គឺជាប្រាក់ចំណេញដែលគួរត្រូវបានទទួលដោយសហគ្រាសនៃរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងដំបូង ប្រសិនបើលក្ខខណ្ឌដែលបានធ្វើឡើងរវាងសហគ្រាសទាំងពីរនេះ ដូចលក្ខខណ្ឌដែលបានធ្វើរវាងសហគ្រាសឯករាជ្យ ដូចនេះ រដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាងទៀតត្រូវធ្វើនិយ័តកម្មឱ្យបានសមស្របលើប្រាក់ពន្ធដែលជាប្រាក់ចំណេញរបស់ខ្លួន។ ក្នុងការកំណត់និយ័តកម្មបែបនេះ បញ្ញត្តិពាក់ព័ន្ធដទៃទៀតនៃកិច្ចព្រមព្រៀងត្រូវអនុវត្តជាចាំបាច់ ហើយអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចនៃរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងទាំងពីរត្រូវធ្វើការពិភាក្សាគ្នា ប្រសិនបើមានការចាំបាច់។

មាត្រា ១០
ភាគលាភ

១- ភាគលាភ ដែលត្រូវបានទូទាត់ដោយក្រុមហ៊ុននិវាសនជននៃរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាង ឱ្យទៅនិវាសនជននៃរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាងទៀត អាចជាប់ពន្ធក្នុងរដ្ឋម្ខាងទៀតនោះ។

២-	ភាគលាភនោះក៏អាចជាប់ពន្ធនៅក្នុងរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងដែលក្រុមហ៊ុនទូទាត់ភាគលាភនោះ ជានិវាសនជនផងដែរ ដោយអនុលោមទៅតាមច្បាប់នៃរដ្ឋនោះ ប៉ុន្តែប្រសិនបើម្ចាស់សិទ្ធិអាស្រ័យផលនៃភាគលាភនោះ ជានិវាសនជននៃរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាងទៀត បន្ទុកពន្ធដែលត្រូវបង់មិនត្រូវលើសពី ១០ ភាគរយ នៃចំនួនដុល នៃភាគលាភ។ កថាខណ្ឌនេះមិនប៉ះពាល់ដល់ការយកពន្ធលើក្រុមហ៊ុនចំពោះប្រាក់ចំណេញដែលជាប្រភពនៃភាគលាភដែលបានទូទាត់។

៣-	ពាក្យ "ភាគលាភ" ដែលប្រើក្នុងមាត្រានេះ សំដៅដល់ប្រាក់ចំណូលដែលបានមកពីភាគហ៊ុននានា ភាគហ៊ុនក្នុងវិស័យរ៉ែ ភាគហ៊ុនរបស់អ្នកបង្កើត ឬសិទ្ធិផ្សេងៗដែលមិនមែនជាឥណទេយ្យបំណុល ប៉ុន្តែចូលរួមទទួលប្រាក់ចំណេញ ក៏ដូចជាចំណូលបានមកពីសិទ្ធិក្នុងក្រុមហ៊ុនដែលត្រូវបានកំណត់ពន្ធដូចគ្នាទៅនឹងប្រាក់ចំណូលបានពីភាគហ៊ុន ដែលកំណត់ដោយច្បាប់នៃរដ្ឋដែលក្រុមហ៊ុនបែងចែកភាគលាភនោះជានិវាសនជន។

៤-	បញ្ញត្តិក្នុងកថាខណ្ឌ១ និង២ មិនត្រូវយកមកអនុវត្ត ប្រសិនបើម្ចាស់សិទ្ធិអាស្រ័យផល នៃភាគលាភជានិវាសនជននៃរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាង ប្រកបអាជីវកម្មនៅក្នុងរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាងទៀតដែលក្រុមហ៊ុនទូទាត់ភាគលាភជានិវាសនជន តាមរយៈគ្រឹះស្ថានអចិន្ត្រៃយ៍ ឬបំពេញសេវាបុគ្គលឯករាជ្យតាមរយៈមូលដ្ឋានជាប់លាប់ ដែលស្ថិតនៅរដ្ឋម្ខាងទៀតនោះ និងការកាន់កាប់ភាគហ៊ុនដែលនាំឱ្យមានការទូទាត់ភាគលាភនោះ មានទំនាក់ទំនងជាក់លាក់ជាមួយគ្រឹះស្ថានអចិន្ត្រៃយ៍ ឬមូលដ្ឋានជាប់លាប់នោះ។ ចំពោះករណីនេះ បញ្ញត្តិនៃមាត្រា៧ ឬមាត្រា១៥ ត្រូវយកមកអនុវត្ត។

៥-	ក្នុងករណីក្រុមហ៊ុនដែលជានិវាសនជននៃរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាង ទទួលប្រាក់ចំណេញ ឬប្រាក់ចំណូលមកពីរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាងទៀត រដ្ឋម្ខាងទៀតនោះ អាចមិនត្រូវកំណត់ពន្ធទៅលើភាគលាភដែលបានទូទាត់ដោយក្រុមហ៊ុនដែលជានិវាសនជននៃរដ្ឋភាគីដំបូងនោះទេ លើកលែងតែភាគលាភទាំងនោះត្រូវបានទូទាត់ទៅឱ្យនិវាសនជននៃរដ្ឋម្ខាងទៀត ឬការកាន់កាប់ភាគហ៊ុនដែលនាំឱ្យមានការទូទាត់ភាគលាភនោះ មានទំនាក់ទំនងជាក់លាក់ជាមួយគ្រឹះស្ថានអចិន្ត្រៃយ៍ ឬមូលដ្ឋានជាប់លាប់នៅក្នុងរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាងទៀតនោះ។ ដូចនេះ ប្រាក់ចំណេញដែលមិនបានបែងចែករបស់ក្រុមហ៊ុនដែលជានិវាសនជននៃរដ្ឋភាគីដំបូង មិនគួរជាកម្មវត្ថុនៃការកំណត់ពន្ធលើប្រាក់ចំណេញមិនបានបែងចែករបស់ក្រុមហ៊ុន ដោយរដ្ឋម្ខាងទៀតនោះ ទោះបីជាភាគលាភដែលបានទូទាត់ ឬប្រាក់ចំណេញមិនបានបែងចែក មានចំណែកខ្លះ ឬទាំងស្រុងពីប្រាក់ចំណេញ ឬប្រាក់ចំណូលដែលបានកើតឡើងក្នុងរដ្ឋម្ខាងទៀតនោះ ក៏ដោយ។

មាត្រា ១១
ការប្រាក់

១- ការប្រាក់ដែលកើតឡើងនៅក្នុងរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាង ហើយត្រូវបានទូទាត់ទៅឱ្យនិវាសនជននៃរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាងទៀត អាចជាប់ពន្ធនៅក្នុងរដ្ឋម្ខាងទៀតនោះ។

២- ការប្រាក់នោះក៏អាចជាប់ពន្ធនៅក្នុងរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងដែលការប្រាក់នោះកើតឡើងផងដែរ និងអនុលោមតាមច្បាប់នៃរដ្ឋនោះ ប៉ុន្តែប្រសិនបើម្ចាស់សិទ្ធិអាស្រ័យផលនៃការប្រាក់នោះ ជានិវាសនជននៃរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាងទៀត បន្ទុកពន្ធដែលត្រូវបង់មិនត្រូវឱ្យលើសពី ១០ ភាគរយ នៃចំនួនដុលនៃការប្រាក់នោះទេ។

៣- ទោះបីជាមានបញ្ញត្តិនៃកថាខណ្ឌ២ ក៏ដោយ ការប្រាក់ដែលកើតឡើងនៅក្នុងរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាង និងបានទូទាត់ទៅឱ្យរដ្ឋាភិបាល ឬអាជ្ញាធរមូលដ្ឋាន ធនាគារកណ្តាល ឬស្ថាប័នហិរញ្ញវត្ថុ ឬនីតិបុគ្គលសាធារណៈ ដែលកាន់កាប់ភាគច្រើនដោយរដ្ឋាភិបាលនៃរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាងទៀត ត្រូវបានលើកលែងពន្ធនៅក្នុងរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងដំបូង។

សម្រាប់គោលបំណងនៃកថាខណ្ឌនេះ ពាក្យ "កាន់កាប់ភាគច្រើន " សំដៅដល់ភាពជាម្ចាស់កម្មសិទ្ធិលើសពី ៥០ ភាគរយ។

៤- ពាក្យ"ការប្រាក់" ដែលប្រើក្នុងមាត្រានេះសំដៅដល់ចំណូលពីបំណុលគ្រប់ប្រភេទ ទោះបីជាបានឬមិនបានធានាដោយការដាក់វត្ថុបញ្ចាំ និងមានឬគ្មានសិទ្ធិទទួលបានការបែងចែកប្រាក់ចំណេញរបស់កូនបំណុល និងជាពិសេសចំណូលដែលបានមកពីមូលបត្ររដ្ឋ និងចំណូលដែលបានមកពីសញ្ញាបណ្ណ ឬមូលបត្របំណុល រួមបញ្ចូលផងដែរនូវបុព្វលាភ និងរង្វាន់ដែលភ្ជាប់ជាមួយនឹងមូលបត្ររដ្ឋ សញ្ញាបណ្ណ ឬមូលបត្របំណុលទាំងនោះ ក៏ដូចជាចំនួនទឹកប្រាក់នានាដទៃទៀតដែលត្រូវបានចាត់ទុកជាប្រាក់ចំណូលបានពីការឱ្យខ្ចី ដូចដែលបានកំណត់នៅក្នុងច្បាប់ដែលពាក់ព័ន្ធនឹងពន្ធដារនៃរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀង ដែលប្រាក់ចំណូលកើតឡើង។ សម្រាប់គោលបំណងនៃមាត្រានេះ ប្រាក់ពិន័យដែលបានមកពីការបង់យឺតយ៉ាវ មិនត្រូវបានចាត់ទុកជាការប្រាក់ឡើយ។

៥- បញ្ញត្តិនៃកថាខណ្ឌ១ និង២ មិនត្រូវយកមកអនុវត្ត ប្រសិនបើម្ចាស់សិទ្ធិអាស្រ័យផលនៃការប្រាក់ជានិវាសនជននៃរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាង ប្រកបអាជីវកម្មនៅក្នុងរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាងទៀតដែលការប្រាក់នោះកើតឡើង តាមរយៈគ្រឹះស្ថានអចិន្ត្រៃយ៍ ឬបំពេញសេវាបុគ្គលឯករាជ្យតាមរយៈមូលដ្ឋានជាប់លាប់ដែលស្ថិតនៅរដ្ឋម្ខាងទៀតនោះ និងបំណុលដែលនាំឱ្យមានការទូទាត់ការប្រាក់នោះ មានទំនាក់ទំនង

ជាក់លាក់ ជាមួយគ្រឹះស្ថានអចិន្ត្រៃយ៍ ឬមូលដ្ឋានជាប់លាប់នោះ។ ចំពោះករណីនេះ បញ្ញត្តិនៃមាត្រា៧ ឬ មាត្រា១៥ ត្រូវយកមកអនុវត្ត។

៦- ការប្រាក់ត្រូវបានចាត់ទុកថាកើតឡើងនៅក្នុងរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាង នៅពេលដែលអ្នកទូទាត់ការប្រាក់គឺជានិវាសនជននៃរដ្ឋនោះ។ ទោះបីបុគ្គលបង់ការប្រាក់ជានិវាសនជន ឬមិនមែនជានិវាសនជននៃរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងក៏ដោយ ប៉ុន្តែមានគ្រឹះស្ថានអចិន្ត្រៃយ៍ ឬមូលដ្ឋានជាប់លាប់នៅក្នុងរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀង ដែលមានការទាក់ទិននឹងបំណុលត្រូវបង់ការប្រាក់ ហើយការប្រាក់នោះត្រូវបានរ៉ាប់រងដោយគ្រឹះស្ថានអចិន្ត្រៃយ៍ ឬមូលដ្ឋានជាប់លាប់ ដូចនេះ ការប្រាក់នោះត្រូវបានចាត់ទុកថាកើតឡើងនៅក្នុងរដ្ឋដែលគ្រឹះស្ថានអចិន្ត្រៃយ៍ ឬមូលដ្ឋានជាប់លាប់ ស្ថិតនៅ។

៧- ក្នុងករណី មានទំនាក់ទំនងពិសេសរវាងអ្នកទូទាត់ការប្រាក់និងម្ចាស់សិទ្ធិអាស្រ័យផល ឬរវាងបុគ្គលទាំងពីរ និងបុគ្គលដទៃទៀត ចំនួនការប្រាក់ដែលត្រូវទូទាត់ពាក់ព័ន្ធនឹងបំណុល មានចំនួនលើសពីចំនួនការប្រាក់ដែលបានព្រមព្រៀងរវាងអ្នកទូទាត់ការប្រាក់និងម្ចាស់សិទ្ធិអាស្រ័យផល ក្នុងករណីពុំមានទំនាក់ទំនងពិសេសបែបនោះ បញ្ញត្តិនៃមាត្រានេះ ត្រូវអនុវត្តចំពោះតែចំនួនទឹកប្រាក់ដែលភាគីទាំងពីរព្រមព្រៀងក្នុងករណីពុំមានទំនាក់ទំនងពិសេសប៉ុណ្ណោះ។ ក្នុងករណីនេះ ចំណែកលើសនៃការទូទាត់ ត្រូវជាប់ពន្ធស្របទៅតាមច្បាប់នៃរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងនីមួយៗ និងអនុលោមតាមបញ្ញត្តិផ្សេងទៀតនៃកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ។

មាត្រា ១២
សួយសារ

១- សួយសារដែលកើតឡើងនៅក្នុងរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាង ហើយត្រូវបានទូទាត់ទៅឱ្យនិវាសនជននៃរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាងទៀត អាចជាប់ពន្ធនៅក្នុងរដ្ឋម្ខាងទៀតនោះ។

២- សួយសារនោះ ក៏អាចជាប់ពន្ធនៅក្នុងរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងដែលសួយសារនោះកើតឡើងផងដែរ និងអនុលោមតាមច្បាប់នៃរដ្ឋនោះ ប៉ុន្តែប្រសិនបើម្ចាស់សិទ្ធិអាស្រ័យផលនៃសួយសារនោះ ជានិវាសនជននៃរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាងទៀត បន្ទុកពន្ធដែលត្រូវបង់មិនត្រូវឱ្យលើសពី ១០ ភាគរយ នៃចំនួនដុល នៃសួយសារនោះទេ។

៣- ពាក្យ “សួយសារ” ដែលប្រើក្នុងមាត្រានេះ សំដៅដល់ការទូទាត់ណាមួយជាសំណងសម្រាប់ការប្រើប្រាស់ឬសិទ្ធិប្រើប្រាស់សិទ្ធិអ្នកនិពន្ធនៃស្នាដៃអក្សរសាស្ត្រ ការងារសិល្បៈឬវិទ្យាសាស្ត្រ ដែលរួមមាន ខ្សែភាពយន្តឬភាពយន្ត ឬខ្សែអាត់ដែលប្រើសម្រាប់ការចាក់ផ្សាយតាមវិទ្យុ ឬទូរទស្សន៍ ប្រកាសនីយបត្រតក្កកម្ម

ពាណិជ្ជសញ្ញា ការរចនាម៉ូដឬម៉ូដែល ប្លង់ រូបមន្តឬរបៀបធ្វើសម្ងាត់ ឬសម្រាប់ព័ត៌មានដែលទាក់ទិននឹងបទពិសោធន៍ខាងឧស្សាហកម្ម ពាណិជ្ជកម្ម ឬវិទ្យាសាស្ត្រ។

៤- បញ្ញត្តិនៃកថាខណ្ឌ១ និង២ មិនត្រូវយកមកអនុវត្តទេ ប្រសិនបើម្ចាស់សិទ្ធិអាស្រ័យផលនៃសួយសារជានិវាសនជននៃរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាង ប្រកបអាជីវកម្មនៅក្នុងរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាងទៀតដែលសួយសារកើតឡើង តាមរយៈគ្រឹះស្ថានអចិន្ត្រៃយ៍ ឬបំពេញសេវាបុគ្គលឯករាជ្យ តាមរយៈមូលដ្ឋានជាប់លាប់ដែលស្ថិតនៅរដ្ឋម្ខាងទៀតនោះ និងសិទ្ធិឬទ្រព្យដែលនាំឱ្យមានការទូទាត់សួយសារនោះ មានទំនាក់ទំនងជាក់លាក់ជាមួយគ្រឹះស្ថានអចិន្ត្រៃយ៍ ឬមូលដ្ឋានជាប់លាប់នោះ។ ចំពោះករណីនេះ បញ្ញត្តិនៃមាត្រា៧ ឬមាត្រា១៥ ត្រូវយកមកអនុវត្ត។

៥- សួយសារត្រូវបានចាត់ទុកថាកើតឡើងនៅក្នុងរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាង នៅពេលដែលអ្នកបង់សួយសារគឺជានិវាសនជននៃរដ្ឋនោះ។ ទោះបីបុគ្គលបង់សួយសារជានិវាសនជន ឬមិនមែនជានិវាសនជននៃរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងក៏ដោយ ប៉ុន្តែមានគ្រឹះស្ថានអចិន្ត្រៃយ៍ ឬមូលដ្ឋានជាប់លាប់នៅក្នុងរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀង ដែលមានការទាក់ទិននឹងបំណុលនៃសួយសារត្រូវបង់ ហើយសួយសារនោះត្រូវបានរ៉ាប់រងដោយគ្រឹះស្ថានអចិន្ត្រៃយ៍ ឬមូលដ្ឋានជាប់លាប់ ដូចនេះ សួយសារនោះត្រូវបានចាត់ទុកថាកើតឡើងនៅក្នុងរដ្ឋដែលគ្រឹះស្ថានអចិន្ត្រៃយ៍ ឬមូលដ្ឋានជាប់លាប់ ស្ថិតនៅ។

៦- ក្នុងករណី មានទំនាក់ទំនងពិសេសរវាងអ្នកបង់សួយសារនិងម្ចាស់សិទ្ធិអាស្រ័យផល ឬរវាងអ្នកទាំងពីរនិងបុគ្គលដទៃទៀត ចំនួនសួយសារដែលត្រូវបង់ពាក់ព័ន្ធនឹងការប្រើប្រាស់សិទ្ធិ ឬព័ត៌មាន មានចំនួនលើសពីចំនួនសួយសារដែលបានព្រមព្រៀងរវាងអ្នកបង់សួយសារ និងម្ចាស់សិទ្ធិអាស្រ័យផល ក្នុងករណីពុំមានទំនាក់ទំនងពិសេសបែបនោះ បញ្ញត្តិនៃមាត្រានេះ ត្រូវអនុវត្តចំពោះតែចំនួនទឹកប្រាក់ដែលភាគីទាំងពីរព្រមព្រៀងក្នុងករណីពុំមានទំនាក់ទំនងពិសេសប៉ុណ្ណោះ។ ក្នុងករណីនេះ ចំណែកលើសនៃការទូទាត់ ត្រូវជាប់ពន្ធស្របទៅតាមច្បាប់នៃរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងនីមួយៗ និងអនុលោមតាមបញ្ញត្តិផ្សេងទៀតនៃកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ។

មាត្រា ១៣
កម្រៃសេវាបច្ចេកទេស

១- កម្រៃសេវាបច្ចេកទេសដែលកើតឡើងនៅក្នុងរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាង ហើយត្រូវបានទទួលដោយនិវាសនជននៃរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាងទៀត អាចជាប់ពន្ធនៅក្នុងរដ្ឋម្ខាងទៀតនោះ។

២- កម្រៃសេវាបច្ចេកទេសនោះ ក៏អាចជាប់ពន្ធនៅក្នុងរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀង ដែលកម្រៃសេវាបច្ចេកទេសនោះកើតឡើងផងដែរ និងអនុលោមតាមច្បាប់នៃរដ្ឋនោះ ប៉ុន្តែប្រសិនបើម្ចាស់សិទ្ធិអាស្រ័យផលនៃកម្រៃសេវាបច្ចេកទេសជានិវាសនជននៃរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាងទៀត បន្ទុកពន្ធដែលត្រូវបង់មិនត្រូវឱ្យលើសពី ១០ ភាគរយ នៃចំនួនដុល នៃកម្រៃសេវាបច្ចេកទេស។

៣- ពាក្យ "កម្រៃសេវាបច្ចេកទេស" សំដៅដល់ការទូទាត់គ្រប់ប្រភេទជាសំណងសម្រាប់ការបំពេញសេវាគ្រប់គ្រង បច្ចេកទេស ឬពិគ្រោះយោបល់ រួមបញ្ចូលទាំងការផ្តល់សេវាកម្មដោយសហគ្រាសតាមរយៈបុគ្គលិកបច្ចេកទេស ឬបុគ្គលិកផ្សេងទៀត ប៉ុន្តែមិនរួមបញ្ចូលការទូទាត់លើសេវានានា ដែលមានចែងក្នុងមាត្រា១៥ នៃកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ។

៤- បញ្ញត្តិនៃកថាខណ្ឌ១ និង២ នៃមាត្រានេះ មិនត្រូវអនុវត្តឡើយ ប្រសិនបើម្ចាស់សិទ្ធិអាស្រ័យផលនៃកម្រៃសេវាបច្ចេកទេសជានិវាសនជននៃរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាង ប្រកបអាជីវកម្មនៅក្នុងរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាងទៀតដែលកម្រៃសេវាបច្ចេកទេសកើតឡើង តាមរយៈគ្រឹះស្ថានអចិន្ត្រៃយ៍ដែលស្ថិតនៅរដ្ឋម្ខាងទៀតនោះ ហើយកម្រៃសេវាបច្ចេកទេសនោះ មានទំនាក់ទំនងជាក់លាក់ជាមួយគ្រឹះស្ថានអចិន្ត្រៃយ៍នោះ។ ក្នុងករណីនេះ បញ្ញត្តិនៃមាត្រា៧ ត្រូវយកមកអនុវត្ត។

៥- កម្រៃសេវាបច្ចេកទេសត្រូវបានចាត់ទុកថាកើតឡើងនៅក្នុងរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាង នៅពេលដែលអ្នកទូទាត់កម្រៃគឺជានិវាសនជននៃរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងនោះ និងសេវានោះត្រូវបានបំពេញនៅក្នុងរដ្ឋនោះ។ ទោះបីបុគ្គលទូទាត់កម្រៃសេវាបច្ចេកទេសជានិវាសនជន ឬមិនមែនជានិវាសនជននៃរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងក៏ដោយ ប៉ុន្តែមានគ្រឹះស្ថានអចិន្ត្រៃយ៍ ឬមូលដ្ឋានជាប់លាប់នៅក្នុងរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀង ដែលមានការទាក់ទិននឹងកាតព្វកិច្ចទូទាត់កម្រៃសេវាបច្ចេកទេសដែលកើតឡើង ហើយកម្រៃសេវាបច្ចេកទេសនោះត្រូវបានរ៉ាប់រងដោយគ្រឹះស្ថានអចិន្ត្រៃយ៍ ឬមូលដ្ឋានជាប់លាប់ទាំងនោះ ដូច្នេះ កម្រៃសេវាបច្ចេកទេសនោះត្រូវបានចាត់ទុកថាកើតឡើងនៅក្នុងរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងដែលគ្រឹះស្ថានអចិន្ត្រៃយ៍ ឬមូលដ្ឋានជាប់លាប់ស្ថិតនៅ។

៦- ក្នុងករណី មានទំនាក់ទំនងពិសេសរវាងបុគ្គលទូទាត់កម្រៃសេវាបច្ចេកទេសនិងម្ចាស់សិទ្ធិអាស្រ័យផល ឬរវាងបុគ្គលទាំងពីរ និងបុគ្គលដទៃទៀត ទោះក្នុងហេតុផលណាក៏ដោយ កម្រៃសេវាបច្ចេកទេសដែលត្រូវទូទាត់ មានចំនួនលើសពីកម្រៃសេវាបច្ចេកទេស ដែលគួរតែបានព្រមព្រៀងរវាងបុគ្គលទូទាត់និងម្ចាស់សិទ្ធិអាស្រ័យផលក្នុងករណីពុំមានទំនាក់ទំនងពិសេសបែបនោះ ដូចនេះបញ្ញត្តិនៃមាត្រានេះ ត្រូវអនុវត្តចំពោះតែចំនួនទឹកប្រាក់ដែលភាគីទាំងពីរព្រមព្រៀង ក្នុងករណីពុំមានទំនាក់ទំនងពិសេសប៉ុណ្ណោះ។ ក្នុងករណីនេះ

ចំណែកលើសនៃការទូទាត់ ត្រូវជាប់ពន្ធស្របទៅតាមច្បាប់នៃរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងនីមួយៗ និងអនុលោមតាមបញ្ញត្តិផ្សេងទៀតនៃកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ។

មាត្រា ១៤
ចំណេញមូលធន

១- ចំណេញមូលធន ដែលទទួលបានដោយនិវាសនជននៃរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាង ពីការលក់ឬផ្ទេរអចលនទ្រព្យ ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា៦ ហើយដែលស្ថិតនៅក្នុងរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាងទៀត អាចជាប់ពន្ធនៅក្នុងរដ្ឋម្ខាងទៀតនោះ។

២- ចំណេញមូលធនពីការលក់ឬផ្ទេរចលនទ្រព្យ ដែលជាចំណែកនៃទ្រព្យអាជីវកម្មរបស់គ្រឹះស្ថានអចិន្ត្រៃយ៍ ដែលសហគ្រាសនៃរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាងមាននៅក្នុងរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាងទៀត ឬចំណេញមូលធនពីការលក់ឬផ្ទេរចលនទ្រព្យ ជាប់ទាក់ទិននឹងមូលដ្ឋានជាប់លាប់របស់និវាសនជននៃរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាងនៅក្នុងរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាងទៀត សម្រាប់គោលដៅនៃការបំពេញសេវាបុគ្គលឯករាជ្យ រួមបញ្ចូលទាំងចំណេញមូលធនពីការលក់ឬផ្ទេរគ្រឹះស្ថានអចិន្ត្រៃយ៍ (គ្រឹះស្ថានអចិន្ត្រៃយ៍តែឯង ឬជាមួយសហគ្រាសទាំងមូល) ឬពីការលក់ឬផ្ទេរមូលដ្ឋានជាប់លាប់ អាចជាប់ពន្ធនៅក្នុងរដ្ឋម្ខាងទៀតនោះ។

៣- ចំណេញមូលធនដែលទទួលបានដោយនិវាសនជននៃរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាង ពីការលក់ឬផ្ទេរនាវា ឬយន្តហោះដែលប្រតិបត្តិការក្នុងចរាចរណ៍អន្តរជាតិ ឬពីការលក់ឬផ្ទេរចលនទ្រព្យដែលជាប់ទាក់ទិននឹងប្រតិបត្តិការនៃនាវា ឬយន្តហោះ ត្រូវជាប់ពន្ធតែនៅក្នុងរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាងនោះ តែប៉ុណ្ណោះ។

៤- ចំណេញមូលធនដែលទទួលបានដោយនិវាសនជននៃរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាង ពីការលក់ឬផ្ទេរភាគហ៊ុនដែលលើសពី ៥០ ភាគរយ នៃតម្លៃភាគហ៊ុននោះ បានមកដោយផ្ទាល់ឬដោយប្រយោលពីអចលនទ្រព្យ ដែលស្ថិតនៅក្នុងរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាងទៀត អាចជាប់ពន្ធនៅក្នុងរដ្ឋម្ខាងទៀតនោះ។

៥- ចំណេញមូលធនពីការលក់ឬផ្ទេរទ្រព្យទាំងឡាយ ក្រៅពីទ្រព្យដូចមានចែងនៅក្នុងកថាខណ្ឌ១ ដល់៤ ខាងលើ ត្រូវជាប់ពន្ធតែនៅក្នុងរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀង ដែលអ្នកលក់ឬផ្ទេរជានិវាសនជន។

មាត្រា ១៥
សេវាបុគ្គលឯករាជ្យ

១- តាមបញ្ញត្តិនៃមាត្រា១៣ ប្រាក់ចំណូលដែលទទួលបានដោយរូបវន្តបុគ្គលដែលជានិវាសនជននៃរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាង ពីការបំពេញសេវាវិជ្ជាជីវៈ ឬសកម្មភាពផ្សេងទៀតដែលមានចរិតលក្ខណៈឯករាជ្យ ត្រូវជាប់ពន្ធតែនៅក្នុងរដ្ឋម្ខាងនោះប៉ុណ្ណោះ លើកលែងតែករណីដូចខាងក្រោម ដែលប្រាក់ចំណូលទាំងនោះ ក៏អាចត្រូវជាប់ពន្ធនៅរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាងទៀតផងដែរ ប្រសិនបើ÷

ក. រូបវន្តបុគ្គលនោះ មានមូលដ្ឋានជាប់លាប់ដែលគាត់ប្រើប្រាស់ជាប្រចាំនៅក្នុងរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាងទៀត ក្នុងគោលបំណងបំពេញសកម្មភាពរបស់គាត់។ ក្នុងករណីនេះ មានតែចំណូលដែលសម្រេចបានតាមរយៈមូលដ្ឋានជាប់លាប់នោះប៉ុណ្ណោះ ដែលអាចត្រូវជាប់ពន្ធនៅរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាងទៀតនោះ ឬ

ខ. រូបវន្តបុគ្គលនោះ មានវត្តមាននៅក្នុងរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាងទៀត មួយលើកឬច្រើនលើកស្មើឬលើសពីចំនួនសរុប ១៨៣ថ្ងៃ ក្នុងរយៈពេល ១២ខែ ដែលចាប់ផ្តើមឬបញ្ចប់ក្នុងឆ្នាំសារពើពន្ធ ហើយក្នុងករណីនេះ មានតែចំណូលទទួលបានពីសកម្មភាពដែលបានបំពេញនៅក្នុងរដ្ឋម្ខាងទៀតនោះប៉ុណ្ណោះ ដែលអាចត្រូវជាប់ពន្ធនៅរដ្ឋនោះ។

២- ពាក្យ “សេវាវិជ្ជាជីវៈ” រួមបញ្ចូលជាពិសេសសកម្មភាពឯករាជ្យខាងវិទ្យាសាស្ត្រ អក្សរសាស្ត្រ សិល្បៈ អប់រំ ឬបង្រៀន ព្រមទាំងសកម្មភាពឯករាជ្យរបស់គ្រូពេទ្យ មេធាវី វិស្វករ ស្ថាបត្យករ ទន្តពេទ្យ និងគណនេយ្យករ។

មាត្រា ១៦
សេវាបុគ្គលមិនឯករាជ្យ

១- សម្រាប់គោលដៅបញ្ញត្តិនៃមាត្រា១៧ មាត្រា១៩ និងមាត្រា២០ ប្រាក់បៀវត្ស ប្រាក់ឈ្នួល និងលាភការប្រហាក់ប្រហែលផ្សេងទៀត ដែលទទួលបានដោយនិវាសនជននៃរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាង ក្នុងការបំពេញការងារ ត្រូវជាប់ពន្ធតែក្នុងរដ្ឋម្ខាងនោះប៉ុណ្ណោះ វៀរលែងតែការបំពេញការងារនោះ ធ្វើឡើងនៅរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាងទៀត។ ប្រសិនបើការបំពេញការងារនោះ ធ្វើឡើងនៅរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាងទៀត លាភការដែលទទួលបាន អាចត្រូវជាប់ពន្ធនៅរដ្ឋម្ខាងទៀតនោះ។

២-	ទោះបីជាមានបញ្ញត្តិនៃកថាខណ្ឌ១ ក៏ដោយ លាភការដែលទទួលបានដោយនិវាសនជននៃរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាង ក្នុងការបំពេញការងារនៅរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាងទៀត ត្រូវជាប់ពន្ធតែក្នុងរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងដំបូងប៉ុណ្ណោះ ប្រសិនបើ÷

ក. អ្នកទទួលលាភការមានវត្តមាននៅក្នុងរដ្ឋម្ខាងទៀត មួយលើកឬច្រើនលើកដែលសរុប មិនលើសពី ១៨៣ថ្ងៃ ក្នុងរយៈពេល ១២ខែ ដែលចាប់ផ្តើមឬបញ្ចប់ក្នុងឆ្នាំសារពើពន្ធ និង

ខ. លាភការត្រូវបានបង់ដោយ ឬក្នុងនាមនិយោជកដែលមិនមែនជានិវាសនជននៃរដ្ឋម្ខាងទៀត និង

គ. លាភការមិនត្រូវបានរ៉ាប់រងដោយគ្រឹះស្ថានអចិន្ត្រៃយ៍ ឬមូលដ្ឋានជាប់លាប់ ដែលនិយោជកមាននៅរដ្ឋម្ខាងទៀត។

៣-	ទោះបីជាមានបណ្តាបញ្ញត្តិខាងលើនៃមាត្រានេះក៏ដោយ លាភការដែលទទួលបានក្នុងការបំពេញការងារនៅលើនាវា ឬយន្តហោះ ដែលប្រតិបត្តិការក្នុងចរាចរណ៍អន្តរជាតិ ដោយសហគ្រាសនៃរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាង អាចត្រូវជាប់ពន្ធនៅក្នុងរដ្ឋនោះ។

មាត្រា ១៧
កម្រៃរបស់អភិបាល និងលាភការរបស់មន្ត្រីគ្រប់គ្រងជាន់ខ្ពស់

១-	កម្រៃ និងការទូទាត់ប្រហាក់ប្រហែលផ្សេងទៀត របស់អភិបាលដែលជានិវាសនជននៃរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាង ក្នុងនាមជាសមាជិកនៃក្រុមប្រឹក្សាភិបាលរបស់ក្រុមហ៊ុន ដែលក្រុមហ៊ុននោះជានិវាសនជនរបស់រដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាងទៀត អាចត្រូវជាប់ពន្ធនៅរដ្ឋម្ខាងទៀតនោះ។

២-	ប្រាក់បៀវត្ស ប្រាក់ឈ្នួល និងលាភការប្រហាក់ប្រហែលផ្សេងទៀត ដែលទទួលដោយនិវាសនជននៃរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀង ក្នុងនាមជាមន្ត្រីគ្រប់គ្រងជាន់ខ្ពស់របស់ក្រុមហ៊ុន ដែលជានិវាសនជននៃរដ្ឋភាគីម្ខាងទៀត ត្រូវជាប់ពន្ធនៅក្នុងរដ្ឋម្ខាងទៀតនោះ។

មាត្រា ១៨
សិល្បករ និងកីឡាករ

១-	ទោះបីជាមានបញ្ញត្តិនៃមាត្រា១៥ និងមាត្រា១៦ ក៏ដោយ ប្រាក់ចំណូលដែលទទួលបានដោយនិវាសនជននៃរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាង ក្នុងនាមជាសិល្បករល្ខោន អ្នកសម្តែងភាពយន្ត សិល្បករតាមវិទ្យុឬ

ទូរទស្សន៍ ឬតន្ត្រីករ ឬក្នុងនាមជាកីឡាករ តាមរយៈសកម្មភាពផ្ទាល់ខ្លួនរបស់និវាសនជននោះ ដែលធ្វើឡើងនៅក្នុងរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាងទៀត អាចត្រូវជាប់ពន្ធនៅក្នុងរដ្ឋម្ខាងទៀតនោះ។

២- ក្នុងករណីដែលប្រាក់ចំណូលរបស់សិល្បករ/អ្នកសម្តែង ឬកីឡាករ សម្រេចបានតាមរយៈសកម្មភាពផ្ទាល់ខ្លួន ដែលប្រាក់ចំណូលនោះមិនបានបង្គរទុកនៅសិល្បករ/អ្នកសម្តែង ឬកីឡាករនោះផ្ទាល់ ប៉ុន្តែត្រូវបានបង្គរទុកនៅបុគ្គលផ្សេងទៀត ដូចនេះ ប្រាក់ចំណូលនោះអាចត្រូវជាប់ពន្ធនៅក្នុងរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងដែលសកម្មភាពរបស់សិល្បករ/អ្នកសម្តែង ឬកីឡាករនោះកើតឡើង ទោះបីជាមានបញ្ញត្តិនៃមាត្រា១៥ និងមាត្រា១៦ ក៏ដោយ។

៣- ទោះបីជាមានបញ្ញត្តិនៃកថាខណ្ឌ១ និង២ ក៏ដោយ ប្រាក់ចំណូលដែលទទួលបានពីសកម្មភាពដូចមានចែងក្នុងកថាខណ្ឌ១ ដែលបានបំពេញក្រោមកិច្ចព្រមព្រៀង ឬកិច្ចសហការក្នុងផ្នែកវប្បធម៌រវាងរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងទាំងពីរ ត្រូវលើកលែងពន្ធនៅក្នុងរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងដែលសកម្មភាពនោះកើតឡើង ប្រសិនបើការធ្វើសកម្មភាពនៅក្នុងរដ្ឋភាគីនោះ បានទទួលការឧបត្ថម្ភទាំងស្រុង ឬស្ទើរតែទាំងស្រុងដោយមូលនិធិនៃរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងណាមួយ អាជ្ញាធរមូលដ្ឋាន ឬគ្រឹះស្ថានសាធារណៈ នៃរដ្ឋនោះ។

មាត្រា ១៩
ប្រាក់សោធននិវត្តន៍ និងការទូទាត់របបសន្តិសុខសង្គម

១- តាមបញ្ញត្តិនៃកថាខណ្ឌ២ នៃមាត្រា២០ ប្រាក់សោធននិវត្តន៍ និងលាភការប្រហាក់ប្រហែលផ្សេងទៀតដែលបានទូទាត់ឱ្យនិវាសនជននៃរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាង ចំពោះការបំពេញការងារកន្លងមក ត្រូវជាប់ពន្ធតែនៅរដ្ឋម្ខាងនោះប៉ុណ្ណោះ។

២- ទោះបីជាមានបញ្ញត្តិនៃកថាខណ្ឌ១ ក៏ដោយ ប្រាក់សោធននិវត្តន៍ និងប្រាក់ទូទាត់ប្រហាក់ប្រហែលផ្សេងទៀត ដែលត្រូវបានទូទាត់ដោយរដ្ឋាភិបាលនៃរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀង ឬអាជ្ញាធរមូលដ្ឋាន ក្រោមកម្មវិធីសុខុមាលភាពសាធារណៈ នៃប្រព័ន្ធសន្តិសុខសង្គមនៃរដ្ឋនោះ ត្រូវជាប់ពន្ធតែនៅក្នុងរដ្ឋនោះប៉ុណ្ណោះ។

មាត្រា ២០
ការបំពេញសេវាឱ្យរដ្ឋាភិបាល

១- ក. ប្រាក់បៀវត្ស ប្រាក់ឈ្នួល និងលាភការប្រហាក់ប្រហែលផ្សេងទៀត លើកលែងប្រាក់សោធននិវត្តន៍ ដែលបានទូទាត់ដោយរដ្ឋាភិបាល ឬអាជ្ញាធរមូលដ្ឋាន នៃរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀង ឱ្យទៅរូបវន្តបុគ្គលដែលបានបំពេញសេវាឱ្យរដ្ឋាភិបាល ឬអាជ្ញាធរ ត្រូវជាប់ពន្ធតែក្នុងរដ្ឋម្ខាងនោះប៉ុណ្ណោះ។

ខ. ប៉ុន្តែ ប្រាក់បៀវត្ស ប្រាក់ឈ្នួល និងលាភការប្រហាក់ប្រហែលផ្សេងទៀតខាងលើ ត្រូវជាប់ពន្ធតែនៅក្នុងរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាងទៀតប៉ុណ្ណោះ ប្រសិនបើសេវាត្រូវបានបំពេញនៅក្នុងរដ្ឋម្ខាងទៀតនោះ ដោយរូបវន្តបុគ្គលដែលជានិវាសនជននៃរដ្ឋនោះ÷

(i) ជាជនជាតិនៃរដ្ឋម្ខាងទៀតនោះ ឬ

(ii) មិនមែនជានិវាសនជនដោយគ្រាន់តែក្នុងគោលបំណងផ្តល់សេវាទាំងនោះតែប៉ុណ្ណោះ។

២- ក. ប្រាក់សោធននិវត្តន៍ និងលាភការប្រហាក់ប្រហែលផ្សេងទៀត ដែលបានទូទាត់ដោយ ឬទទួលបានពីមូលនិធិដែលបង្កើតដោយរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀង ឬអាជ្ញាធរមូលដ្ឋាន នៃរដ្ឋភាគីម្ខាងឱ្យទៅរូបវន្តបុគ្គលដែលបានបំពេញសេវាឱ្យរដ្ឋាភិបាល ឬអាជ្ញាធរមូលដ្ឋាន ឬនីតិបុគ្គលសាធារណៈទាំងនោះ ត្រូវជាប់ពន្ធតែនៅក្នុងរដ្ឋម្ខាងនោះប៉ុណ្ណោះ។

ខ. ប៉ុន្តែ ប្រាក់សោធននិវត្តន៍ និងលាភការប្រហាក់ប្រហែលផ្សេងទៀតខាងលើ ត្រូវជាប់ពន្ធតែនៅក្នុងរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាងទៀតប៉ុណ្ណោះ ប្រសិនបើរូបវន្តបុគ្គលនោះ គឺជានិវាសនជន និងជាជនជាតិនៃរដ្ឋនោះ។

៣- បញ្ញត្តិនៃមាត្រា១៦ មាត្រា១៧ មាត្រា១៨ និងមាត្រា១៩ ត្រូវយកមកអនុវត្តចំពោះប្រាក់បៀវត្ស ប្រាក់ឈ្នួល ប្រាក់សោធននិវត្តន៍ និងលាភការប្រហាក់ប្រហែលផ្សេងទៀត ចំពោះការបំពេញសេវា ដែលទាក់ទិននឹងការប្រកបអាជីវកម្មរបស់រដ្ឋាភិបាលនៃរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀង ឬអាជ្ញាធរមូលដ្ឋានទាំងនោះ។

មាត្រា ២១
សិស្ស/និស្សិត និងអ្នកហាត់ការ

ការទូទាត់សម្រាប់ការទ្រទ្រង់ជីវភាព ឬអប់រំ ឬបណ្តុះបណ្តាលឱ្យសិស្ស/និស្សិត ឬអ្នកហាត់ការអាជីវកម្ម ឬកូនជាង ដែលជានិវាសនជន ឬថ្មីៗធ្លាប់ជានិវាសនជននៃរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាងទៀត មុន

ពេលចេញទៅបំពេញការសិក្សានៅរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាង និងមានវត្តមាននៅក្នុងរដ្ឋម្ខាងនោះសម្រាប់តែគោលបំណងនៃការសិក្សាឬបណ្តុះបណ្តាល មិនត្រូវជាប់ពន្ធនៅក្នុងរដ្ឋនោះឡើយ សម្រាប់រយៈពេល ៦ឆ្នាំជាប់គ្នា ចាប់ពីថ្ងៃមកដល់ដំបូងក្នុងរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងខាងដើម ប្រសិនបើការទូទាត់មានប្រភពពីខាងក្រៅរដ្ឋនោះ។

មាត្រា ២២
ប្រាក់ចំណូលផ្សេងទៀត

១- ខ្ទង់ចំណូលរបស់និវាសនជននៃរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀង ទោះកើតឡើងនៅកន្លែងណាក៏ដោយ ដែលមិនមានចែងនៅក្នុងបណ្តាមាត្រាទាំងឡាយខាងដើមនៃកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ ត្រូវជាប់ពន្ធតែក្នុងរដ្ឋនោះប៉ុណ្ណោះ។

២- បញ្ញត្តិនៃកថាខណ្ឌ១ មិនត្រូវយកមកអនុវត្តចំពោះប្រាក់ចំណូលនានា ក្រៅពីប្រាក់ចំណូលបានពីអចលនទ្រព្យ ដូចបានកំណត់ក្នុងកថាខណ្ឌ២ នៃមាត្រា៦ ប្រសិនបើអ្នកទទួលប្រាក់ចំណូលនោះជានិវាសនជននៃរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាង ប្រកបអាជីវកម្មក្នុងរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាងទៀតតាមរយៈគ្រឹះស្ថានអចិន្ត្រៃយ៍ ឬបំពេញសេវាបុគ្គលឯករាជ្យតាមរយៈមូលដ្ឋានជាប់លាប់ ដែលស្ថិតនៅរដ្ឋម្ខាងទៀតនោះ និងសិទ្ធិ ឬទ្រព្យដែលនាំឱ្យមានការទូទាត់ប្រាក់ចំណូលនោះ មានទំនាក់ទំនងយ៉ាងជិតស្និទ្ធជាមួយគ្រឹះស្ថានអចិន្ត្រៃយ៍ ឬមូលដ្ឋានជាប់លាប់នោះ។ ចំពោះករណីនេះ បញ្ញត្តិនៃមាត្រា៧ ឬមាត្រា១៥ ត្រូវយកមកអនុវត្ត។

៣- ទោះបីជាមានបញ្ញត្តិនៃកថាខណ្ឌ១ និង២ ក៏ដោយ ខ្ទង់ចំណូលរបស់និវាសនជននៃរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាង ដែលមិនមានចែងនៅក្នុងបណ្តាមាត្រាទាំងឡាយខាងដើមនៃកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ ហើយកើតឡើងក្នុងរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាងទៀត អាចត្រូវជាប់ពន្ធក្នុងរដ្ឋម្ខាងទៀតនោះ។

មាត្រា ២៣
វិធីសម្រាប់លុបបំបាត់ការយកពន្ធត្រួតគ្នា

១- សម្រាប់កម្ពុជា ការយកពន្ធត្រួតគ្នាត្រូវលុបបំបាត់ដូចខាងក្រោម៖

ក. ក្នុងករណីនិវាសនជនកម្ពុជាទទួលបានប្រាក់ចំណូលពីប្រទេសចិន ដោយអនុលោមតាមបណ្តាបញ្ញត្តិនៃកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ ចំនួនប្រាក់ពន្ធត្រូវបង់លើចំណូលក្នុងប្រទេសចិនអាចត្រូវបានផ្តល់ជាឥណទានកាត់កងជាមួយនឹងពន្ធរបស់កម្ពុជាកំណត់ទៅលើនិវាសនជននោះ។ ប៉ុន្តែ ការកាត់

កងនេះមិនត្រូវឱ្យលើសពីចំណែកនៃពន្ធរបស់កម្ពុជាលើប្រាក់ចំណូល ដូចដែលបានគណនា ដោយអនុលោមតាមច្បាប់សារពើពន្ធ និងបទប្បញ្ញត្តិផ្សេងទៀតរបស់កម្ពុជា។

ខ. ក្នុងករណីប្រាក់ចំណូលទទួលបានពីប្រទេសចិនជាភាគលាភ ដែលទូទាត់ដោយក្រុមហ៊ុនដែលជានិវាសជននៃប្រទេសចិន ទៅឱ្យក្រុមហ៊ុនដែលជានិវាសជននៃប្រទេសកម្ពុជា និងកាន់កាប់មិនតិចជាង ១០ ភាគរយ នៃភាគហ៊ុនរបស់ក្រុមហ៊ុនដែលទូទាត់ភាគលាភ ឥណទានពន្ធត្រូវគិតបញ្ចូលជាប្រាក់ពន្ធដែលបានទូទាត់ទៅប្រទេសចិន ដោយក្រុមហ៊ុនដែលទូទាត់ភាគលាភចំពោះចំណូលនោះ។

២- សម្រាប់ចិន ដោយអនុលោមតាមបណ្តាបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់ចិន ការយកពន្ធត្រួតគ្នាត្រូវលុបបំបាត់ដូចខាងក្រោម៖

ក. ក្នុងករណីនិវាសនជនចិនទទួលបានប្រាក់ចំណូលពីប្រទេសកម្ពុជា ដោយអនុលោមតាមបណ្តាបញ្ញត្តិនៃកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ ចំនួនប្រាក់ពន្ធត្រូវបង់លើចំណូលក្នុងប្រទេសកម្ពុជាអាចត្រូវបានផ្តល់ជាឥណទានកាត់កងជាមួយនឹងពន្ធរបស់ចិនកំណត់ទៅលើនិវាសនជននោះ។ ប៉ុន្តែ ការកាត់កងនេះមិនត្រូវឱ្យលើសពីចំណែកនៃពន្ធរបស់ចិនលើប្រាក់ចំណូលដូចដែលបានគណនា ដោយអនុលោមតាមច្បាប់សារពើពន្ធ និងបទប្បញ្ញត្តិផ្សេងទៀតរបស់ចិន។

ខ. ក្នុងករណីប្រាក់ចំណូលទទួលបានពីប្រទេសកម្ពុជាជាភាគលាភ ដែលទូទាត់ដោយក្រុមហ៊ុនដែលជានិវាសជននៃប្រទេសកម្ពុជា ទៅឱ្យក្រុមហ៊ុនដែលជានិវាសជននៃប្រទេសចិន និងកាន់កាប់មិនតិចជាង ១០ ភាគរយ នៃភាគហ៊ុនរបស់ក្រុមហ៊ុនដែលទូទាត់ភាគលាភ ឥណទានពន្ធត្រូវគិតបញ្ចូលជាប្រាក់ពន្ធដែលបានទូទាត់ទៅប្រទេសកម្ពុជា ដោយក្រុមហ៊ុនដែលទូទាត់ភាគលាភចំពោះចំណូលនោះ។

៣- សម្រាប់គោលដៅនៃមាត្រានេះ ពាក្យ “ប្រាក់ពន្ធត្រូវបង់” ត្រូវចាត់ទុកថារួមបញ្ចូលនូវចំនួនប្រាក់ពន្ធដែលត្រូវបានបង់ ប្រសិនបើប្រាក់ពន្ធនេះត្រូវបានលើកលែង ឬកាត់បន្ថយ ដោយអនុលោមតាមច្បាប់ក្នុងស្រុក និងបទប្បញ្ញត្តិទាក់ទិនរបស់រដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងណាមួយ ដែលតាក់តែងឡើងដើម្បីជំរុញការអភិវឌ្ឍសេដ្ឋកិច្ច។ បញ្ញត្តិនៃកថាខណ្ឌនេះ ត្រូវមានប្រសិទ្ធភាពអនុវត្តសម្រាប់រយៈពេល ១០ឆ្នាំ ចាប់ផ្តើមពីការចូលជាធរមាននៃកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ ប៉ុន្តែ រយៈពេលនេះអាចត្រូវបានពន្យារតាមការព្រមព្រៀងគ្នាទៅវិញទៅមករបស់អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច នៃរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងទាំងពីរ។

មាត្រា ២៤
ការមិនរើសអើង

១- ជនជាតិនៃរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាង មិនត្រូវជាកម្មវត្ថុនៅក្នុងរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាងទៀត ចំពោះការយកពន្ធ ឬតម្រូវការណាមួយដែលពាក់ព័ន្ធទៅនឹងពន្ធ ដែលខុសពីឬមានបន្ទុកលើសពីការយកពន្ធ ឬតម្រូវការដែលពាក់ព័ន្ធនឹងពន្ធ លើជនជាតិនៃរដ្ឋម្ខាងទៀតនោះ ក្នុងកាលៈទេសៈដូចគ្នាជាពិសេសទាក់ទិននឹងនិវាសនដ្ឋាន។ ដោយមិនគិតពីបញ្ញត្តិនៃមាត្រា១ បញ្ញត្តិនេះក៏ត្រូវអនុវត្តចំពោះបុគ្គលដែលមិនមែនជានិវាសជននៃរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាង ឬទាំងពីរ ។

២- ការកំណត់ពន្ធចំពោះគ្រឹះស្ថានអចិន្ត្រៃយ៍ ដែលសហគ្រាសនៃរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាងមាននៅក្នុងរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាងទៀត មិនត្រូវទទួលបានការអនុគ្រោះលើការយកពន្ធ តិចជាងសហគ្រាសរបស់រដ្ឋម្ខាងទៀតនោះ ដែលមានសកម្មភាពអាជីវកម្មដូចគ្នា។ បញ្ញត្តិនេះមិនត្រូវបានបកស្រាយថា រដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាង ត្រូវមានកាតព្វកិច្ចផ្តល់ការអនុគ្រោះឱ្យនិវាសនជននៃរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាងទៀតនូវចំណូលផ្ទាល់ខ្លួន ការអនុគ្រោះ និងការកាត់បន្ថយ សម្រាប់គោលដៅសារពើពន្ធដោយសារតែស្ថានភាពគ្រួសារ ឬការទទួលខុសត្រូវក្នុងគ្រួសារ ដែលរដ្ឋម្ខាងនោះផ្តល់ឱ្យនិវាសនជនរបស់ខ្លួន។

៣- លើកលែងតែក្នុងករណីដែលបញ្ញត្តិនៃកថាខណ្ឌ១ នៃមាត្រា៩ កថាខណ្ឌ៧ នៃមាត្រា១១ ឬកថាខណ្ឌ៦ នៃមាត្រា១៣ យកមកអនុវត្ត សម្រាប់គោលដៅកំណត់ពន្ធប្រាក់ចំណេញរបស់សហគ្រាស ការប្រាក់ សួយសារកម្រៃសេវាបច្ចេកទេស និងការចំណាយផ្សេងៗ ដែលបានទូទាត់ដោយសហគ្រាសនៃរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាង ទៅឱ្យនិវាសនជននៃរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាងទៀត ត្រូវកាត់កងបានក្រោមលក្ខខណ្ឌដូចគ្នា ដូចក្នុងករណីដែលការទូទាត់ទាំងនោះធ្វើឡើងចំពោះនិវាសនជននៃរដ្ឋភាគីដំបូង។

៤- សហគ្រាសនៃរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាង ដែលមូលធនរបស់សហគ្រាសនោះ ត្រូវបានកាន់កាប់ឬគ្រប់គ្រងទាំងស្រុងឬមួយផ្នែក ដោយផ្ទាល់ឬប្រយោល ដោយនិវាសនជនមួយឬច្រើននៃរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាងទៀត មិនត្រូវជាកម្មវត្ថុនៅក្នុងរដ្ឋភាគីដំបូង ចំពោះការយកពន្ធឬតម្រូវការណាមួយដែលពាក់ព័ន្ធទៅនឹងពន្ធ ដែលខុសពីឬមានបន្ទុកលើសពីការយកពន្ធឬតម្រូវការដែលពាក់ព័ន្ធនឹងពន្ធ ដែលត្រូវឬអាចអនុវត្តចំពោះសហគ្រាសប្រហាក់ប្រហែលគ្នាផ្សេងទៀតនៃរដ្ឋភាគីដំបូងនោះ។

៥- បញ្ញត្តិនៃមាត្រានេះ ត្រូវអនុវត្តទៅលើប្រភេទពន្ធទាំងអស់ និងការបរិយាយ ដោយមិនគិតពីបញ្ញត្តិនៃមាត្រា២។

មាត្រា ២៥
នីតិវិធីនៃការព្រមព្រៀងទៅវិញទៅមក

១- ក្នុងករណីបុគ្គលម្នាក់យល់ឃើញថា រាល់វិធានការនៃរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាង ឬទាំងសងខាងបង្កឱ្យ ឬនឹងបង្កឱ្យមានការយកពន្ធលើបុគ្គលនោះ ដោយមិនអនុលោមតាមបញ្ញត្តិនៃកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ បុគ្គលនោះអាចដាក់បណ្តឹងតវ៉ាទៅអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចនៃរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងដែលគាត់ជានិវាសនជន ឬទៅអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចនៅរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងដែលគាត់មានសញ្ជាតិ ប្រសិនបើបណ្តឹងតវ៉ារបស់គាត់ស្ថិតក្រោមកថាខណ្ឌ១ នៃមាត្រា២៤ ដោយពុំគិតពីដំណោះស្រាយតាមច្បាប់ក្នុងស្រុកនៃរដ្ឋទាំងនោះ។ ការដាក់បណ្តឹងតវ៉ាត្រូវធ្វើឡើងក្នុងរយៈពេល ៣ឆ្នាំ គិតចាប់ពីថ្ងៃជូនដំណឹងលើកដំបូងអំពីវិធានការនៃការយកពន្ធដែលមិនអនុលោមតាមបញ្ញត្តិនៃកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ។

២- ប្រសិនបើបណ្តឹងតវ៉ាមានហេតុផលត្រឹមត្រូវ ហើយអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចមិនអាចផ្តល់នូវដំណោះស្រាយណាមួយដែលជាទីពេញចិត្តបានទេនោះ អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចត្រូវខិតខំដោះស្រាយបណ្តឹងតវ៉ានោះតាមរយៈការព្រមព្រៀងទៅវិញទៅមកជាមួយអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចនៃរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាងទៀត ក្នុងគោលបំណងចៀសវាងការយកពន្ធដែលមិនអនុលោមតាមកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ។ ការព្រមព្រៀងដែលសម្រេចបាន ត្រូវអនុវត្តដោយមិនគិតពីរយៈពេលកំណត់របស់ច្បាប់ក្នុងស្រុកនៃរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងទាំងពីរ។

៣- អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចនៃរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងទាំងសងខាង ត្រូវខិតខំដោះស្រាយរាល់បញ្ហា ឬចម្ងល់ផ្សេងៗដែលកើតឡើងពាក់ព័ន្ធនឹងការបកស្រាយ ឬការអនុវត្តកិច្ចព្រមព្រៀង តាមរយៈការព្រមព្រៀងទៅវិញទៅមក។ អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចនៃរដ្ឋទាំងសងខាងអាចពិភាក្សាគ្នាផងដែរ ក្នុងគោលបំណងលុបបំបាត់ការយកពន្ធត្រួតគ្នា ទោះជាក្នុងករណីមិនមានចែងក្នុងកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ។

៤- អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចនៃរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងទាំងសងខាង អាចធ្វើទំនាក់ទំនងគ្នាដោយផ្ទាល់ក្នុងគោលបំណងឈានទៅដល់ការសម្រេចការព្រមព្រៀងគ្នាមួយ ស្របតាមបណ្តាកថាខណ្ឌខាងលើ។

មាត្រា ២៦
ការផ្លាស់ប្តូរព័ត៌មាន

១- អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចនៃរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងទាំងសងខាងត្រូវផ្លាស់ប្តូរព័ត៌មានទាំងឡាយ ដែលអាចរំពឹងទុកថាពាក់ព័ន្ធនឹងការអនុវត្តបញ្ញត្តិនានានៃកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ ឬពាក់ព័ន្ធនឹងការគ្រប់គ្រងការអនុវត្ត ឬការដាក់បង្ខំឱ្យប្រតិបត្តិច្បាប់នានាក្នុងស្រុកទាក់ទិននឹងពន្ធគ្រប់ប្រភេទ និងគ្រប់ការបរិយាយដែលបានកំណត់

ក្នុងនាមរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀង ឬអាជ្ញាធរមូលដ្ឋាន ដរាបណាការកំណត់ពន្ធមិនផ្ទុយនឹងកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ។ ការផ្លាស់ប្ដូរព័ត៌មានមិនត្រូវបានកំហិតដោយមាត្រា១ និងមាត្រា២ ឡើយ។

២- ព័ត៌មានដែលទទួលបានក្រោមកថាខណ្ឌ១ ដោយរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងត្រូវរក្សាទុកជាការសម្ងាត់ ក្នុងលក្ខណៈដូចគ្នានឹងព័ត៌មានដែលទទួលបានក្រោមច្បាប់ក្នុងស្រុកនៃរដ្ឋនោះ និងត្រូវផ្ដល់ឱ្យតែចំពោះបុគ្គល ឬអាជ្ញាធរ (រួមមានតុលាការ និងស្ថាប័នរដ្ឋបាលនានា) ទាក់ទិននឹងការកំណត់ ឬការប្រមូលពន្ធ ការដាក់បង្ខំឱ្យប្រតិបត្តិ ឬការចោទប្រកាន់តាមផ្លូវច្បាប់ ការសម្រេចលើបណ្ដឹងតវ៉ាដែលពាក់ព័ន្ធទៅនឹងពន្ធដូចមានចែងក្នុងកថាខណ្ឌ១ ឬការត្រួតពិនិត្យលើសកម្មភាពដូចបានរៀបរាប់ខាងលើ។ បុគ្គល ឬអាជ្ញាធរនោះ ត្រូវប្រើប្រាស់ព័ត៌មានសម្រាប់តែក្នុងគោលបំណង ដូចបានរៀបរាប់ខាងលើប៉ុណ្ណោះ។ បុគ្គល ឬអាជ្ញាធរនោះ អាចបង្ហាញព័ត៌មានបាននៅក្នុងដំណើរការនីតិវិធីតុលាការសាធារណៈ ឬនៅក្នុងសេចក្ដីសម្រេចរបស់តុលាការ។

៣- ទោះក្នុងករណីណាក៏ដោយ បញ្ញត្តិនៃកថាខណ្ឌ១ និង២ នៃមាត្រានេះ មិនត្រូវបានបកស្រាយថាជាការដាក់កំហិតឱ្យរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងមានកាតព្វកិច្ច៖

ក. ចាត់វិធានការផ្នែករដ្ឋបាលដែលមិនស្របតាមច្បាប់ និងការអនុវត្តការងាររដ្ឋបាលរបស់រដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងនោះ ឬរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាងទៀត។

ខ. ផ្ដល់ព័ត៌មានដែលមិនអាចទទួលបានក្រោមច្បាប់ ឬដំណើរការរដ្ឋបាលជាប្រក្រតីនៃរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងនោះ ឬរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាងទៀត។

គ. ផ្ដល់ព័ត៌មានដែលបង្ហាញពីការសម្ងាត់ជំនួញ ធុរកិច្ច ឧស្សាហកម្ម ពាណិជ្ជកម្ម ឬវិជ្ជាជីវៈ ឬដំណើរការជំនួញ ឬព័ត៌មានដែលផ្ទុយនឹងគោលនយោបាយសាធារណៈ (សណ្ដាប់ធ្នាប់សាធារណៈ)។

មាត្រា ២៧
សមាជិកបេសកកម្មទូត និងស្ថានកុងស៊ុល

កិច្ចព្រមព្រៀងនេះ មិនត្រូវប៉ះពាល់ដល់បុព្វសិទ្ធិសារពើពន្ធរបស់សមាជិកបេសកកម្មទូត ឬស្ថានកុងស៊ុល ក្រោមវិធានទូទៅនៃច្បាប់អន្តរជាតិ ឬក្រោមបទប្បញ្ញត្តិនៃការព្រមព្រៀងពិសេសនានា។

មាត្រា ២៨
ការចូលជាធរមាន

រដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងទាំងពីរត្រូវជូនដំណឹងគ្នាទៅវិញទៅមកតាមរយៈផ្លូវទូតថា រដ្ឋទាំងពីរបាន បំពេញចប់សព្វគ្រប់នូវនីតិវិធីច្បាប់ផ្ទៃក្នុងដែលចាំបាច់សម្រាប់ការចូលជាធរមាននៃកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ។ កិច្ចព្រមព្រៀងនេះត្រូវចូលជាធរមាននៅថ្ងៃទី៣០ ចាប់រាប់ពីថ្ងៃដែលទទួលបានការជូនដំណឹងក្រោយគេ។ កិច្ចព្រមព្រៀងនេះត្រូវបានដាក់ឱ្យអនុវត្តចំពោះចំណូលដែលទទួលបានក្នុងអំឡុងពេលនៃឆ្នាំជាប់ពន្ធ ដែលចាប់ផ្តើមនៅថ្ងៃទីមួយនៃខែមករា ឬថ្ងៃបន្ទាប់ ក្នុងឆ្នាំប្រតិទិនបន្ទាប់ពីឆ្នាំដែលកិច្ចព្រមព្រៀងនេះចូលជាធរមាន។

មាត្រា ២៩
ការបញ្ចប់

កិច្ចព្រមព្រៀងនេះត្រូវស្ថិតនៅជាធរមានរហូត ប៉ុន្តែបើភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងណាមួយជូនដំណឹងជាលាយលក្ខណ៍អក្សរស្តីពីការបញ្ចប់ទៅភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាងទៀតតាមរយៈផ្លូវទូត នៅថ្ងៃទី ឬមុនថ្ងៃទី៣០ ខែមិថុនា នៃឆ្នាំប្រតិទិនថ្មីបន្ទាប់ពីរយៈពេល ៥ឆ្នាំ ដែលជាកាលបរិច្ឆេទបញ្ចប់កិច្ចព្រមព្រៀង ដោយគិតចាប់ពីកាលបរិច្ឆេទនៃការចូលជាធរមាន។ ក្នុងករណីខាងលើ កិច្ចព្រមព្រៀងនេះលែងមានប្រសិទ្ធភាពអនុវត្តចំពោះចំណូលដែលទទួលបានក្នុងអំឡុងពេលនៃឆ្នាំជាប់ពន្ធ ដែលចាប់ផ្តើមនៅថ្ងៃទីមួយនៃខែមករា ឬថ្ងៃបន្ទាប់ ក្នុងឆ្នាំប្រតិទិនបន្ទាប់ពីឆ្នាំដែលការជូនដំណឹងអំពីការបញ្ចប់នេះ ត្រូវបានផ្តល់ឱ្យ។

ដើម្បីជាសក្ខីភាព អ្នកតំណាងស្របច្បាប់ដែលបានទទួលសិទ្ធិអំណាចគ្រប់គ្រាន់ ដោយរដ្ឋាភិបាលរៀងខ្លួន បានចុះហត្ថលេខាលើកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ។

ធ្វើនៅរាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី១៣ ខែតុលា ឆ្នាំ២០១៦ មានចំនួនពីរច្បាប់ ជាភាសាអង់គ្លេស។

សម្រាប់រាជរដ្ឋាភិបាលនៃ
ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

សម្រាប់រដ្ឋាភិបាលនៃ
សាធារណរដ្ឋប្រជាមានិតចិន

បណ្ឌិត អូន ព័ន្ធមុនីរ័ត្ន
ទេសរដ្ឋមន្ត្រី
រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ

វ៉ាង យី
រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងការបរទេស

ពិធីសារ

ក្នុងពេលចុះហត្ថលេខាលើកិច្ចព្រមព្រៀងស្តីពីការចៀសវាងការយកពន្ធត្រួតគ្នា និងការបង្ការការគិបកេងបន្លំពន្ធពាក់ព័ន្ធនឹងពន្ធលើប្រាក់ចំណូល រវាងរាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា និងរដ្ឋាភិបាលនៃសាធារណរដ្ឋប្រជាមានិតចិន (តទៅនេះហៅកាត់ថា "កិច្ចព្រមព្រៀងនេះ") រដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងទាំងពីរបានឯកភាពថា បញ្ញត្តិខាងក្រោមត្រូវក្លាយជាផ្នែកមួយនៃកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ÷

១- យោងតាមមាត្រា៧

ពុំមានបញ្ញត្តិណាមួយនៃមាត្រានេះ ធ្វើឱ្យប៉ះពាល់ដល់ការអនុវត្តច្បាប់ណាមួយរបស់រដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាង ទាក់ទិននឹងវិធីសាស្ត្រកំណត់ពន្ធលើប្រាក់ចំណូលដែលក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រងរបស់រដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាងទៀតទទួលបានប្រាក់ចំណូលពីរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងខាងដើម តាមរយៈគ្រឹះស្ថានអចិន្ត្រៃយ៍ស្ថិតនៅ។

២- យោងតាមមាត្រា១០ មាត្រា១១ មាត្រា១២ និងមាត្រា១៣

រដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងទាំងពីរឯកភាពថា អត្រាពន្ធទាំងនេះត្រូវដាក់ឱ្យអនុវត្តជំនួសឱ្យការប្រើនីតិវិធីបង្វិលសង ក្នុងករណីអត្រាពន្ធទាំងនេះទាបជាងអត្រាពន្ធដែលកំណត់ដោយច្បាប់ក្នុងស្រុកនៃរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀង ដែលប្រាក់ចំណូលទាំងនេះកើតឡើង។

៣- យោងតាមមាត្រា១១

សម្រាប់គោលដៅនៃកថាខណ្ឌ៣ រដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងទាំងពីរឯកភាពថា ពាក្យ "ស្ថាប័នហិរញ្ញវត្ថុ ឬនីតិបុគ្គលសាធារណៈ ដែលកាន់កាប់ភាគច្រើនដោយរដ្ឋាភិបាលនៃរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាងទៀត" សំដៅដល់÷

ក. ក្នុងករណីកម្ពុជា÷

(i) ធនាគារអភិវឌ្ឍន៍ជនបទ

(ii) ក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រងបន្តកម្ពុជា

(iii) ក្រុមហ៊ុនកម្ពុជាឡៃហ្វ

(iv) ក្រុមហ៊ុនហ្វ៊ីនត្រេដ

(v) ស្ថាប័នដទៃទៀត ឬនីតិបុគ្គលសាធារណៈដែលកាន់កាប់ភាគច្រើន ដោយរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា ដូចដែលអាចព្រមព្រៀងគ្នានាពេលក្រោយ រវាងអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចនៃរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងទាំងពីរ។

ខ. ក្នុងករណីចិន÷

(i) ធនាគារអភិវឌ្ឍន៍ចិន

(ii) ធនាគារអភិវឌ្ឍន៍កសិកម្មចិន

(iii) ធនាគារអាហរណ-នីហរណចិន

(iv) ក្រុមប្រឹក្សាជាតិសម្រាប់មូនិធិសន្តិសុខសង្គម

(v) ក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រងចិនសម្រាប់ផ្តល់ឥណទាន និងការនាំចេញ

(vi) ក្រុមហ៊ុនវិនិយោគចិន

(vii) ធនាគារចិន

(viii) ធនាគារពាណិជ្ជកម្ម និងឧស្សាហកម្មចិន

(ix) ធនាគារស្ថាបនាចិន

(ix) ធនាគារកសិកម្មចិន

(xi) ស្ថាប័នដទៃទៀត ឬនីតិបុគ្គលសាធារណៈដែលកាន់កាប់ភាគច្រើនដោយរដ្ឋាភិបាលចិន ដូចដែលអាចព្រមព្រៀងគ្នានាពេលក្រោយ រវាងអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចនៃរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងទាំងពីរ។

៤- យោងតាមមាត្រា២៦ (ការផ្លាស់ប្តូរព័ត៌មាន) រដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងទាំងពីរឯកភាពថា កថាខណ្ឌខាងក្រោមមិនត្រូវបានដាក់បញ្ចូលទៅក្នុងមាត្រានេះ ដោយសារកថាខណ្ឌទាំងនេះមានវិសមិតភាពជាមួយនឹងច្បាប់របស់កម្ពុជា÷

"៤- ប្រសិនបើព័ត៌មានត្រូវបានស្នើសុំដោយរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាង អនុលោមតាមមាត្រានេះ រដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាងទៀតត្រូវប្រើវិធានការក្នុងការប្រមូលព័ត៌មាន ដើម្បីប្រមូលព័ត៌មានដែលបានស្នើសុំ ទោះបីជារដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាងទៀតនោះមិនត្រូវការព័ត៌មាននោះសម្រាប់ប្រើក្នុងគោលដៅពន្ធរបស់ខ្លួនក៏ដោយ។ កាតព្វកិច្ចដែលមានចែងក្នុងប្រយោគមុននេះ គឺអាស្រ័យលើដែនកំណត់នៃកថាខណ្ឌ៣ ប៉ុន្តែពុំមានការបកស្រាយថា ដែនកំណត់ទាំងនេះអនុញ្ញាតឱ្យរដ្ឋភាគីនៃព្រមព្រៀងបដិសេធក្នុងការផ្តល់ព័ត៌មាន ដោយសារតែព័ត៌មាននោះពុំមានផលប្រយោជន៍ក្នុងស្រុក។

៥- ពុំមានករណីដែលបញ្ញត្តិនៃកថាខណ្ឌ៣ ត្រូវបានបកស្រាយថាមានការអនុញ្ញាតឱ្យរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាងបដិសេធក្នុងការផ្តល់ព័ត៌មាន ដោយសារតែព័ត៌មាននោះកាន់កាប់ដោយធនាគារ គ្រឹះស្ថានហិរញ្ញវត្ថុផ្សេងទៀត អ្នកដែលត្រូវបានចាត់តាំង ឬបុគ្គលប្រតិបត្តិក្នុងនាមជាភ្នាក់ងារ ឬមាន

សមត្ថកិច្ច ឬដោយសារតែព័ត៌មាននោះ ទាក់ទិននឹងផលប្រយោជន៍នៃភាពជាម្ចាស់របស់បុគ្គលណាមួយឡើយ។"

រដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងទាំងពីរបានឯកភាពថា ក្នុងករណីច្បាប់របស់កម្ពុជាអាចអនុវត្តបានស្របតាមកថាខណ្ឌទាំងពីរនេះ អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចកម្ពុជាត្រូវជូនព័ត៌មានដល់អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចចិន ហើយកថាខណ្ឌទាំងពីរនេះត្រូវក្លាយជាផ្នែកមួយនៃមាត្រា២៦ របស់កិច្ចព្រមព្រៀងនេះ និងដាក់ឱ្យអនុវត្តចាប់ពីថ្ងៃទទួលបានសេចក្តីជូនដំណឹងនេះ។

ដើម្បីជាសក្ខីភាព អ្នកតំណាងស្របច្បាប់ដែលបានទទួលសិទ្ធិអំណាចពីរដ្ឋាភិបាលរៀងខ្លួន បានចុះហត្ថលេខាលើពិធីសារនេះ។

ធ្វើនៅរាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី១៣ ខែតុលា ឆ្នាំ២០១៦ មានចំនួនពីរច្បាប់ ជាភាសាអង់គ្លេស។

សម្រាប់រាជរដ្ឋាភិបាលនៃ ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា	**សម្រាប់រដ្ឋាភិបាលនៃ សាធារណរដ្ឋប្រជាមានិតចិន**
បណ្ឌិត អូន ព័ន្ធមុនីរ័ត្ន ឧបនាយករដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ	**វ៉ាង យី រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងការបរទេស**